

Oznámení č.	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	...	
	II <i>Přípravné akty</i>	
	Výbor regionů	
	64. plenární zasedání ve dnech 26. – 27. dubna 2006	
2006/C 206/01	Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu Tematická strategie o znečišťování ovzduší a k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o kvalitě vnějšího ovzduší a čistějším vzduchu pro Evropu	1
2006/C 206/02	Stanovisko Výboru regionů ke směrnici Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (Směrnice o mořské strategii) a ke sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu – Tematická strategie ochrany a zachování mořského prostředí	5
2006/C 206/03	Stanovisko Výboru regionů k tématu Přírodní katastrofy (požáry, záplavy, sucho)	9
2006/C 206/04	Stanovisko Výboru regionů Politika soudržnosti a města: přínos měst a aglomerací pro růst a zaměstnanost v regionech	17
2006/C 206/05	Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Dialog s občanskou společností mezi EU a kandidátskými zeměmi	23

2006/C 206/06	Stanovisko Výboru regionů k následujícím tématům — sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Společný program pro integraci - Rámec pro integraci státních příslušníků třetích zemí v Evropské unii“ — sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Vzájemné souvislosti migrace a rozvoje: Některé konkrétní pokyny“ — návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o společných normách a postupech v členských státech při vrácení nelegálně pobývajících státních příslušníků třetích zemí	27
2006/C 206/07	Stanovisko Výboru regionů k návrhu doporučení Evropského parlamentu a Rady o nadnárodní mobilitě uvnitř Společenství pro účely všeobecného a odborného vzdělávání: Evropská charta kvality mobility	40
2006/C 206/08	Stanovisko Výboru regionů k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o Evropském roku mezikulturního dialogu (2008)	44

II

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

64. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 26. – 27. DUBNA 2006

Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu Tematická strategie o znečišťování ovzduší a k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o kvalitě vnějšího ovzduší a čistějším vzduchu pro Evropu

(2006/C 206/01)

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o kvalitě vnějšího ovzduší a čistějším vzduchu pro Evropu (KOM(2005) 447 v konečném znění - 2005/0183 (COD)) a na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu Tematická strategie o znečišťování ovzduší (KOM(2005) 446 v konečném znění),

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 21. září 2005 požádat Výbor v souladu s článkem 175 a čl. 265 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství o vypracování stanoviska k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o kvalitě vnějšího ovzduší a čistějším vzduchu pro Evropu,

s ohledem na rozhodnutí svého předsedy ze dne 25. července 2005 pověřit Komisi pro udržitelný rozvoj vypracováním stanoviska k tomuto tématu,

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů k tematické strategii pro městské životní prostředí (KOM (2004) 60 v konečném znění (*)) - CdR 93/2004 fin, (1)

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise Program „Čisté ovzduší pro Evropu“ (CAFE): tematická strategie o kvalitě vnějšího ovzduší (KOM(2001) 245 v konečném znění (*)) - CdR 203/2001 fin (2),

s ohledem na návrh stanoviska (CdR 45/2006 rev. 1) (zpravodaj: pan Jahn, zemský rada okresu Hohenlohe (DE/ESL)) přijatý Komisí pro udržitelný rozvoj dne 27. února 2006,

vzhledem k následujícím důvodům:

- 1) Ke znečišťování ovzduší dochází především v městských aglomeracích, a proto mají města velký zájem vyjádřit se k Tematické strategii o znečišťování ovzduší předložené Komisí.
- 2) Totéž platí pro návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o kvalitě vnějšího ovzduší a čistějším vzduchu pro Evropu, a to ještě více, neboť v tomto návrhu se mimo jiné navrhuje revize norem pro měření a vyhodnocování zátěže způsobené jemnými částicemi.

(*) Není k dispozici v češtině.

(1) Úř. věst. C 43, 18.2.2005, s. 35.

(2) Úř. věst. C 107, 3.5.2002, s. 78.

- 3) Města mohou na základě svých zkušeností z praxe podstatným způsobem přispět ke zlepšení proveditelnosti a tím i k úspěchu politiky týkající se znečišťování ovzduší.

přijal toto stanovisko na 64. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 26. a 27. dubna 2006 (jednání ze dne 26. dubna 2006).

1. Názory Výboru regionů

Výbor regionů

1.1 **souhlasí** s Komisí, že nehledě na dosažené pokroky, na něž se poukazuje v „tematické strategii“, je třeba pokračovat ve snižování znečištění ovzduší způsobeného plynovými nebo pevnými částicemi, které škodí lidskému zdraví i životnímu prostředí, a že tohoto cíle lze dosáhnout pouze společným úsilím všech subjektů na místní, regionální, národní a evropské úrovni, neboť politika týkající se znečišťování ovzduší má nejen místní, ale i přeshraniční rozměr; **připomíná**, že stavebními opatřeními ve městech (rozčlenění obytných a průmyslových zón, opatření na řízení a zklidnění dopravy, nezastavěné plochy a osázení sídlišť zelení, zohlednění mikroklimatických podmínek pro lepší provzdušnění sídlišť) sledují orgány místní samosprávy svůj prioritní cíl - zdraví občanů;

1.2 **vítá** dokument Komise Tematická strategie o znečišťování ovzduší, jakož i současně uveřejněný návrh směrnice, neboť umožňuje strategickou diskusi a aktualizaci cílů při zohlednění novějších poznatků výzkumu;

1.3 **konstatuje**, že i z pohledu měst je přizpůsobení na místní úrovni nezbytné především ve prospěch proveditelnosti opatření proti znečišťování ovzduší;

1.4 **připomíná**, že města musí na svém území obnovit rovnováhu mezi nejrůznějšími funkcemi a v případě potřeby z toho pro sebe rovněž vyvodit limity pro dosažení jednotlivých sektorových cílů;

1.5 **naléhá** proto, aby byla v evropské legislativě stanovena možnost flexibilních řešení; **domnívá se**, že místní a regionální úřady by měly mít možnost provádět příslušná opatření přednostně v oblastech, ve kterých je mnoho lidí vystaveno příliš vysokému znečištění ovzduší (např. obytné oblasti);

1.6 **důrazně konstatuje**, že i v oblasti znečišťování ovzduší je naprosto nezbytné, aby zabránění emisím bylo prioritou a aby odstraňování imisí bylo vždy pouze nouzovým řešením. Konkrétně **poukazuje** na to, že:

- cíle životního prostředí a stávající nástroje ke snižování emisí musí být vzájemně sladěny, aby vznikl realistický předpoklad, že lze zmíněné cíle dodržet ve většině měst,

— na evropské úrovni musí být učiněna dostatečná vedlejší opatření ke zjednodušení účinného provádění evropských směrnic,

— na evropské úrovni musí být provedeno nezbytné zlepšení technologií ke snížení emisí a zpřísnění emisních limitů pro automobily (např. Euro VI pro nákladní automobily) tak, aby mohly být ve městech dodrženy normy kvality ovzduší,

— boj proti velkoplošné zátěži částic v oblasti městských aglomerací, která významně přispívá k nedodržování mezních limitů v městských oblastech, vyžaduje opatření v celé Evropě, jako např. okamžitou revizi směrnice NEC (směrnice o nejvyšších vnitrostátních emisních limitech).

2. Doporučení Výboru regionů

Výbor regionů

2.1 S ohledem na tematickou strategii

2.1.1 **si je vědom** užitečnosti „tematické strategie“ jako referenčního dokumentu k utváření politiky v oblasti znečišťování ovzduší a požaduje, aby se s ohledem na uskutečnění cílů a uvedení do praxe neprovádělo pouze modelování na „základě epidemiologických výzkumných výsledků“ a „plného využití technických možností“, nýbrž i na základě hypotéz o praktické uskutečnitelnosti norem v městském prostředí;

2.1.2 **požaduje** tedy, aby se výzkum v rámci rámcového programu pro výzkum zabýval možnostmi a limity aktivní politiky týkající se znečišťování ovzduší v místním a územním kontextu (například vypracováním místních případových studií a studií proveditelnosti), a **žádá** proto Komisi, aby doplnila dokument o tento rozměr;

2.1.3 **lituje**, že podle jeho názoru Komise dosud do vypracování tematické strategie v dostatečném rozsahu nezapojila zástupce svazů orgánů místních a regionálních samospráv, kteří patří mezi hlavní aktéry politiky týkající se znečišťování ovzduší, a **považuje za nezbytně nutné** zajistit jejich účast mj. v rámci strukturovaného dialogu Komise se svazy orgánů místních a regionálních samospráv;

2.1.4 **spatřuje** přinejmenším **nebezpečí**, že argumentace „tematické strategie“ je až příliš utvářena zaměřením politiky týkající se znečišťování ovzduší na odstranění imisí, a **vyzývá** proto Komisi, aby „tematickou strategii“ doplnila a, místo aby se soustředila na odstranění imisí, dala přednost politice orientované na prevenci s cílem zabránit zvýšení znečištění ovzduší;

2.1.5 **konstatuje**, že v zásadě vítané začlenění dalších odborných politik je z části zmiňováno pouze jako ohlášení záměru, a požaduje proto další objasnění a stanovení také v této oblasti;

2.1.6 **považuje** z výše jmenovaných důvodů za nezbytné, aby „tematická strategie“ byla aktualizována a doplněna resp. rozšířena s cílem:

— vypracovat evropskou politiku v oblasti průmyslu, energetického hospodářství, dopravy a přepravy, která by si kladla vysoké cíle a zaměřila se na příčinu problému,

— stanovit časový harmonogram provádění této politiky,

— zapojit ostatní oblasti politiky do boje proti znečištění ovzduší,

— doplnit a rozšířit výzkum podle praktických výsledků provádění politiky.

Dále žádá, aby byla tematická strategie rozšířena o projednání finanční podpory orgánům územní samosprávy, které politiku týkající se prevence a znečišťování ovzduší určující měrou provádějí;

2.1.7 **doporučuje** Komisi a členským státům, aby vedly aktivnější politiku zaměřenou na podporu dálkového vytápění a kogeneraci tepla a elektřiny. Tím by se zároveň přispělo k zamezení znečišťování ovzduší spalováním biomasy v malých spalovacích zařízeních. V rámci úsilí vynaloženého na zlepšení kvality ovzduší na místní úrovni je nezbytné odstranit na úrovni státu překážky pro dálkové vytápění, např. takové, jež vyplývají z práva hospodářské soutěže. Způsoby vytápění nových obytných a pracovních prostor by měly být stanoveny již ve fázi plánování využití pozemků. To lze často nejlépe provést na místní úrovni.

2.2 S ohledem na návrh směrnice

2.2.1 **konstatuje**, že aktualizace evropské legislativy, navržená Komisí, odpovídá podmínkám a požadavkům praktické politiky týkající se znečišťování ovzduší, a **žádá** proto grémia na národní a evropské úrovni, která se podílejí na projednávání, aby se přiklonila k tomuto hodnocení a aby v této souvislosti akceptovala zejména ustanovení o zpružnění a tím i posílení jeho provedení;

Nezohlednění složek škodlivin a prodloužení lhůt

2.2.2 zejména **vítá**, že budou zavedena ustanovení umožňující zohlednit místní podmínky, a **vyzývá** Evropský parlament a Radu, aby i přes odmítavá stanoviska trvaly na

— návrhu vyloučit z hodnocení o kvalitě vnějšího ovzduší dopady na zátěž způsobenou jemnými částicemi, kterou způsobuje zimní posyp (čl. 13 odst. 3),

— návrhu vyloučit z hodnocení o kvalitě vnějšího ovzduší podíl znečišťujících látek pocházejících z přirozených zdrojů (podle článku 19); **vyzývá** Komisi, aby přijala jasné pokyny nebo hlavní směry, pokud jde o opatření pro tento typ znečištění,

— a na návrhu stanovit výjimky z ustanovení z důvodu obzvláště nepříznivých (například topografických) podmínek (čl. 20 odst. 2),

a stanovily možnost prodloužit lhůtu v článku 20 až na 10 let, jestliže předtím bylo prokázáno, že byla učiněna veškerá přiměřená opatření ke snižování imisí;

2.2.3 mimoto **pobízí** k tomu, aby byla ve směrnici zakotvena právní možnost, že pokud nastanou výjimečné okolnosti (např. topografie) znemožňující dlouhodobé nebo trvalé faktické dodržování ustanovení a prokáže se, že byla učiněna veškerá přiměřená opatření ke snižování imisí, bude možné pro takováto území uzavřít zvláštní dohody ve smyslu „tripartitních ujednání“ (tj. dohody uzavřené mezi EU, příslušným členským státem a jedním či více orgány územní samosprávy za účelem provádění opatření politiky integrace s ohledem na konkrétní místní podmínky);

2.2.4 **odůvodňuje** tento návrh, aby na jedné straně zamezil právním nejistotám orgánů územní samosprávy a na druhé straně umožnil takové dohody v případech snížení znečišťujících látek dosažitelného za daných okolností, a v zájmu potvrzení tohoto návrhu **připomíná**, že část zástupců vědy a příslušných úřadů vychází z toho, že v praxi nelze dosáhnout cílových hodnot ani při vynaložení sebevětšího úsilí;

Měření a vyhodnocování jemných částic

2.2.5 **konstatuje**, že směrnice o jemných částicích stanovuje tři mezní hodnoty a cíl snížení. K dosavadním normám kvality ovzduší pro jemné částice (PM₁₀) Komise přidává další normy zaměřené na ultra jemné částice (PM_{2,5}) a odůvodňuje to výsledky epidemiologického výzkumu (program CAFE, Světová zdravotnická organizace, zkušenosti z USA a Japonska), podle kterých jsou ultra jemné částice nebezpečnější, protože pronikají až do nejzazších míst plicních sklípků a protože relativně vysoká a trvalá expozice jemným částicím PM_{2,5} poškozuje zdraví více, než nahodilá špičková zatížení;

2.2.6 **konstatuje**, že podle návrhu směrnice tedy k mezním hodnotám platným pro PM_{10} (v měřené oblasti nesmí roční průměrná hodnota překročit $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$ a denní průměrná hodnota $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ po víc než 35 dní za rok) přibudou další normy opírající se o $PM_{2,5}$ (dodržení ročního koncentračního stropu $25 \mu\text{g}/\text{m}^3$ a do roku 2020 nepovinný cíl snížení zátěže $PM_{2,5}$ pro oblasti městských aglomerací o 20 %), a **shrnuje** tímto, že pro jemné částice jsou stanoveny celkem tři mezní hodnoty a jeden cíl snížení;

2.2.7 **obává se**, že tato koexistence ustanovení v politice týkající se znečišťování ovzduší v oblasti snižování jemných částic vyvolává příliš právních i praktických problémů, a **požaduje** na základě přesvědčivosti výsledků výzkumu, citovaných v „tematické strategii“, o dopadech jemných částic, aby měření a kontrola znečištění ovzduší jemnými částicemi byly zaměřeny výhradně na $PM_{2,5}$, na realistickou mezní hodnotu a na cíl snižování;

2.2.8 v této souvislosti ostatně **odkazuje** na skutečnost, že hodnoty měření PM_{10} a $PM_{2,5}$ (přirozeně) silně korelují (tím jedna metoda měření z větší části nahrazuje druhou), a proto je vhodné uplatňovat pouze jednu metodu měření, přičemž smysluplné by bylo upřednostnit cíle kvality ovzduší $PM_{2,5}$, které jsou pro politiku týkající se znečišťování ovzduší relevantní. Je třeba vzít v potaz revizi směrnice 2004/107/ES, aby mohly být kovy pokryté touto směrnicí měřeny za použití $PM_{2,5}$;

2.2.9 **odůvodňuje** přechod k normám založeným na $PM_{2,5}$ spolu s cílem snížení jemných částic rovněž z hlediska požadavků na hygienu ve městech a zkušeností s výstavbou měst následovně:

- snížení základní zátěže v celém městském obvodu zmenšuje rizika pro zdraví více, než odstranění špičkových hodnot na obzvláště zatížených místech v městské oblasti, přičemž se často nejedná o obytné čtvrti;
- nynější denní mezní hodnota, která je podnětem pro přijetí opatření, zaměřuje politiku týkající se znečišťování ovzduší na odstranění imisí, zatímco zavedení emisního stropu vyžaduje prevenci emisí se zapojením všech míst a opatření;

2.2.10 v případě, že cíle kvality PM_{10} budou zachovány, a s odkazem na tyto aspekty **požaduje** vzdát se denní mezní hodnoty a stanovit takové normy, které by postavily do středu

pozornosti politiky týkající se znečišťování ovzduší odstranění emisí jak místně, tak celoplošně;

Upřesnění území

2.2.11 v souladu s návrhem **považuje** za správné, aby členské státy provedly vymezení území podle článku 4. Rozčlenění by nemělo být příliš detailní, spíše by mělo mít přesahující charakter; v této souvislosti **požaduje**, aby byla na základě prostorového rozmístění měřících stanic v souladu s jednotnými kritérii (u existujících měřících stanic případně posouzení výsledků měření v zájmu vyrovnaní dopadů zvláštností podmíněných umístěním) zaručena srovnatelnost výsledků měření na území Unie. Pro prostorové a kvantitativní rozmístění měřících stanic je třeba použít jednotná kritéria a stanovit předpisy na národní i místní úrovni;

2.2.12 **vyjadřuje** v této souvislosti obavu, že opatření, která se vztahují pouze na užší oblast kolem místa provádění měření, jako je například odklonění dopravy, zvýší zátěž v jiných čtvrtích a - v nejhorším případě - snaha měst snížit omezením dopravy v obytných částech nebezpečí úrazu, obtěžování hlukem a znečištění ovzduší se doslova zmaří. Co se týče snížení znečištění ovzduší, směrnice by se měla zaměřit v prvé řadě na snížení počtu lidí, kteří jsou znečištění vystaveni;

Solidární úprava financování

2.2.13 **požaduje** finanční podporu pro ty členské státy a jejich orgány územní samosprávy, které nesou hlavní břemeno znečišťování ovzduší;

Výzkumné úsilí, zapojení zástupců orgánů územních samospráv

2.2.14 s obavami **konstatuje**, že názory vědců na pokud možno úspěšnou a nenákladnou politiku týkající se znečišťování ovzduší si dosud odporují, a **požaduje** proto vynakládat další výzkumné úsilí, přičemž je bezpodmínečně třeba posílit výzkum v hodnocení účinku a dopadu s ohledem na praktické uskutečnění;

2.2.15 naléhavě **požaduje**, aby do vypracování politiky týkající se znečišťování ovzduší byli bezprostředně zapojeni odborníci ze svazů zastupující zájmy orgánů místní a regionální samosprávy.

V Bruselu dne 26. dubna 2006

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů ke směrnici Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (Směrnice o mořské strategii) a ke sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu – Tematická strategie ochrany a zachování mořského prostředí

(2006/C 206/02)

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (Směrnice o mořské strategii) (KOM(2005) 505 v konečném znění) a sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu – Tematická strategie ochrany a zachování mořského prostředí (KOM(2005) 504 v konečném znění),

s ohledem na rozhodnutí Rady Evropské unie ze dne 29. listopadu 2005 konzultovat tuto problematiku s Výborem regionů, v souladu s článkem 265 odstavec 1 a článkem 175 odstavec 1 Smlouvy o založení Evropského společenství,

s ohledem na rozhodnutí předsednictva Výboru ze dne 12. dubna 2005 pověřit Komisi pro udržitelný rozvoj vypracováním stanoviska na toto téma,

s ohledem na stanovisko z vlastní iniciativy ze dne 12. října 2005 k tématu Námořní politika Evropské unie: otázka trvalého rozvoje pro místní a regionální samosprávy, (CdR 84/2005 fin),

s ohledem na své stanovisko ze dne 9. dubna 2003 ke sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu na téma Směrem ke strategii ochrany a zachování mořského životního prostředí (KOM(2002) 539 v konečném znění) – (CdR 24/2003 fin ⁽¹⁾),

s ohledem na své stanovisko ze dne 13. června 2001 ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů k šestému akčnímu programu Evropského společenství pro životní prostředí „Životní prostředí 2010: naše budoucnost, naše volba – šestý akční program pro životní prostředí“ a k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady zřizujícímu akční program Společenství pro životní prostředí na období let 2001-2010 (KOM(2001) 31 v konečném znění – 2001/0029 (COD)) – (CdR 36/2001 fin ⁽²⁾),

s ohledem na svůj návrh stanoviska (CdR 46/2006 rev. 1), který Komise pro udržitelný rozvoj přijala dne 27. února 2006 (zpravodaj: **pan Michael Cohen**, starosta města Kalkara (MT/SES)),

přijal toto stanovisko na 64. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 26. a 27. dubna 2006 (jednání ze dne 26. dubna 2006).

1. Názory Výboru regionů

podpory a dosažení udržitelného využití a zachování mořských ekosystémů;

Výbor regionů

1.1 **lituje**, že v posledních letech probíhá výrazné zhoršování mořského prostředí a ekosystémů, které podporuje, protože lidské zásahy a nadměrné využívání zanechávají na stavu našeho mořského prostředí vážné následky;

1.2 **podotýká**, že Šestý akční program pro životní prostředí vyzývá Evropskou komisi, aby připravila tematickou strategii na ochranu a zachování mořského prostředí, s jasným cílem

1.3 **očekává** předložení zelené knihy o rozvoji nové mořské politiky EU v prvním pololetí roku 2006, která má vzít v úvahu ekonomický, sociální a environmentální význam mořské dimenze v Evropě;

1.4 **konstatuje**, že zmíněná strategie je pozitivním a vítaným krokem vpřed, pokud jde o uznání významu ochrany a zachování mořského prostředí a různorodosti jeho ekosystémů;

1.5 **se domnívá**, že tato strategie je nezbytným environmentálním pilířem nové mořské politiky EU;

(¹) Úř. věst. C 244, 10.10.2003, s. 14.

(²) Úř. věst. C 357, 14.12.2001, s. 44.

1.6 **zdůrazňuje**, že mořské prostředí, jeho ochrana a zachování má značný vliv na místní a regionální hospodářství a že místní a regionální orgány hrají jistou roli při uskutečňování cílů navržených ve strategii;

2. Zhoršující se stav evropského mořského prostředí

2.1 **si je vědom**, že mořské prostředí je podstatné pro udržitelnost života a bohaté biologické různorodosti, kterou podporuje;

2.2 **si uvědomuje** zhoršující se stav evropského mořského prostředí, který je způsoben zejména faktory způsobenými člověkem, mimo jiné včetně znečištění a kontaminace moří a vlivu neudržitelného obchodního rybolovu;

2.3 **zdůrazňuje** význam podpory udržitelného přístupu k využití dostupných mořských zdrojů v zájmu jak současné, tak příští generace;

2.4 **si je vědom**, že pokud nebude při nejbližší příležitosti přijato odpovídající nápravné opatření, existuje značné riziko možných nevratných změn v evropských mořských ekosystémech;

2.5 **zdůrazňuje**, že potřeba přijmout bezodkladná opatření je důležitá, aby se zastavil a zvrátil proces zhoršování;

2.6 **podotýká**, že tento přístup je nezbytný jak z hlediska čistě environmentálního, tak z hlediska ekonomického a sociálního;

3. Odpovídající institucionální rámec pro řízení moří

3.1 **konstatuje**, že mořské prostředí nejde dohromady s existujícími geopolitickými hranicemi;

3.2 **si je vědom**, že existují možné institucionální překážky zlepšování ochrany evropského mořského prostředí jak na úrovni celosvětové, EU, tak národní, a že současné mechanismy prosazování jsou často slabé a nedostatečné;

3.3 **souhlasí s** názorem, že má-li se stavět na pokroku, který byl učiněn prostřednictvím existujících institucí, politik a úmluv, a mají-li být učiněny kroky k zajištění dalšího pokroku, musí být vytvořena jasná komplexní vize mořského prostředí a s ním spojených politik;

3.4 **zdůrazňuje**, že je důležité vytvořit silnou politiku EU týkající se úpravy námořních záležitostí, jejímž cílem je také zajištění udržitelného využití dostupných mořských zdrojů, a tak zvýšit snahu o podporu ochrany moří;

4. Nedostatečná znalostní základna

4.1 **konstatuje**, že dobrá politika závisí na velmi kvalitních informacích,

4.2 **si je vědom**, že současné programy kontroly a hodnocení v evropské oblasti nejsou ani integrované, ani úplné, a že existují značné mezery v informacích o stavu evropského mořského prostředí;

4.3 **vítá** požadavek nového přístupu ke kontrole a hodnocení moří, jehož cílem je dosáhnout vyššího stupně harmonizace, většího rozšíření a využití údajů, jakož i výměny informací dostupných na národní úrovni, čímž se zvýší efektivita;

5. Chopit se výzvy

5.1 **souhlasí**, že má-li se účinně zabránit další ztrátě biologické rozmanitosti a zhoršení mořského prostředí a úspěšně obnovovat biologická rozmanitost moří, je nezbytný jednotný politický přístup k ochraně a obnově mořského prostředí;

5.2 **se domnívá**, že má-li být tento jednotný politický přístup úspěšný, musí vzít v úvahu všechny zájmy a stanovit jasné cíle;

6. Strategie

6.1 **s potěšením** konstatuje, že deklarovaným cílem strategie je ochrana a obnova evropských oceánů a moří a zajištění udržitelného provádění budoucích lidských činností;

6.2 **prohlašuje**, že současná a příští generace má právo na biologicky rozmanité a dynamické mořské prostředí, které je bezpečné, čisté, zdravé a plodné;

6.3 **si je vědom**, že jde o ambiciózní cíl, jehož nebude snadné dosáhnout v reálné době, a výsledky mohou být vytvořeny pouze dlouhodobě;

6.4 **potvrzuje**, že tato strategie může svých cílů dosáhnout pouze tehdy, budou-li zapojeny všechny zainteresované strany;

6.5 ačkoli **konstatuje**, že cíle a úkoly by měly být určeny na nadnárodní úrovni, **vítá** záměr, v souladu se zásadou subsidiarity, zajistit, aby skutečné plánování a provádění opatření zůstalo odpovědností mořských regionů, čímž by se zohlednily jejich individuální podmínky, problémy a potřeby;

6.6 **je však znepokojen**, že v určitých případech, zejména hraničí-li mořský region se značným počtem nečlenských států, skutečné provádění může být bržděno nedostatkem koordinace a závazku na straně zúčastněných stran;

7. Nový nástroj politiky

7.1 **souhlasí**, že musí dojít k zintenzivnění činností, má-li Evropa chránit a zachovat své mořské prostředí;

7.2 **podporuje** rámec pro zvýšení spolupráce vytyčený ve strategii, jehož cílem je zajistit vysokou úroveň ochrany evropského mořského prostředí prostřednictvím zlepšené znalostní základny, jednotných a vzhledem k nákladům efektivních činností a účinných systémů kontroly a hodnocení;

7.3 **vítá** přijetí pružného přístupu, založeného na zásadě subsidiarity, který, přestože je svým rozsahem ambiciózní, příliš nenařizuje, pokud jde o nástroje provádění, a tak bere v úvahu podmínky jednotlivých regionů;

8. Směrnice o mořské strategii

8.1 **se domnívá**, že vzhledem k současným důkazům rychlého zhoršování evropského mořského prostředí je nezbytné urychleně jednat, aby se zajistilo, že určený cíl dosáhnout dobrého environmentálního stavu evropského mořského prostředí bude splněn mnohem dříve než k cílovému roku 2021;

8.2 **zastává názor**, že s nezbytnou dobrou vůlí může být dobrého environmentálního stavu dosaženo v mnohem kratším časovém horizontu;

8.3 **vítá** představu založit evropské mořské regiony a subregiony, aby se zajistilo skutečné provádění opatření politiky;

8.4 **se však domnívá**, že Černé moře, významný mořský region ohraničený dvěma přístupujícími zeměmi (Rumunskem a Bulharskem) a Tureckem, s nímž jednání o přistoupení právě probíhají, by mělo být do strategie zahrnuto ihned;

8.5 **domnívá se**, že jednotlivé ostrovy a území, která jsou součástí geografického prostoru Evropské unie a jež se nacházejí mimo ustavené mořské regiony a subregiony, je třeba zahrnout do oblasti této politiky;

8.6 **podotýká**, že členské státy a jednotlivé regiony musí úzce spolupracovat mezi sebou a s Evropskou komisí, mají-li úspěšně dosáhnout určených cílů;

8.7 **konstatuje**, že v případech, kdy otázky určené členskými státy nebo regiony spadají do kompetence Společenství,

by Evropská komise měla být nejen informována a konzultována, ale měla by sama být nejvýznamnějším účastníkem dění a koordinovat prosazování politických opatření;

8.8 **se domnívá**, že poskytnutí informací a důkazů členským státem Evropské komisi, na jejichž základě členský stát zdůvodňuje tvrzení, že jistý problém nelze vyřešit opatřeními přijatými na národní úrovni, není dostatečné;

8.9 **doporučuje**, aby se v takovém případě Evropská komise ujala úkolu provést nezbytné programy zhodnocení, sledování a provádění, a tak se zabývala zmíněným problémem. Komise rovněž musí objasnit, jaké budou důsledky, jestliže členský stát nesplní cíle a požadavky, které tak nebudou uznány Komisí;

8.10 dále **považuje za podstatné**, aby si Evropská komise ponechala zbytkovou roli při kontrole skutečného provádění a, bude-li to nutné, svým zásahem koordinovala a usnadnila společné provádění mezi různými státy a subjekty v kterémkoliv mořském regionu;

8.11 **žádá** Evropskou komisi, aby zajistila, že členské státy budou při vytváření strategií brát v úvahu přítomnost jiných biologických společenstev, jako jsou řasy nebo želvy, ve svých mořských regionech;

8.12 **vyzývá** Evropskou komisi, aby zjistila dopad a nepředvídatelné důsledky, jež by nasazení geneticky modifikovaných mořských organismů mohlo mít na mořské prostředí;

8.13 **vyzývá** členské státy, aby přísně dodržovaly požadavky článku 4 směrnice při provádění posouzení, stanovení environmentálních cílů a programů sledování;

8.14 **se domnívá**, že také místní a regionální samosprávy jednotlivých mořských regionů by v této souvislosti měly být přímo zapojeny do sestavování těchto posouzení, cílů a programů sledování;

8.15 **má pochybnosti** o časových horizontech stanovených v článku 4 směrnice, zejména o těch, které se týkají programů opatření, jež mají být přijaty;

8.16 vědom si toho, že odpovídajících výsledků může být reálně dosaženo pouze dlouhodobě, **podporuje** myšlenku opakujícího se a přizpůsobivého procesu provádění, který bere v úvahu nové údaje shromážděné pomocí programů sledování, nové skutečnosti a dopad zavedených opatření. Takto, bude-li potřeba, budou moci být podniknuty okamžité krátkodobé až střednědobé nápravné kroky, které se budou zabývat negativními dopady na stav mořského prostředí;

8.17 **podotýká**, že ačkoliv krátkodobě až střednědobě mohou být sociální a ekonomické náklady značné, očekává se, že dlouhodobé environmentální, sociální a ekonomické výhody je významně převáží;

8.18 **se domnívá** však, že národní a regionální úroveň vlády by za tyto krátkodobé a střednědobé náklady neměly nést zodpovědnost samy, anebo ještě hůře, že by je neměly nést samotní jednotlivci nebo obce;

9. Soulad s ostatními politikami

9.1 **si je vědom** rostoucí potřeby komplexního přístupu, aby bylo dosaženo odpovídající rovnováhy mezi navzájem si často konkurujícími environmentálními a ekonomickými zájmy;

9.2 **si je vědom** významu, který je přikládán rozvoji nové evropské námořní politiky, zejména vzhledem k ambiciózním cílům stanoveným v Lisabonské a Göteborgské strategii;

9.3 **konstatuje**, že otázkou celkového rámce řízení, jehož prostřednictvím lze řídit uživatele a využití oceánů a moří, se bude zabývat zelená kniha o nové evropské námořní politice. Je důležité, aby se Komise ujistila, že se evropská námořní politika zabývá environmentálními otázkami, a dbala na to, že celkový rámec řízení týkající se uživatelů a využití oceánů a moří, je regulován dostatečným způsobem;

9.4 dále **konstatuje**, že strategie je navržena tak, aby podpořila existující opatření a iniciativy a stavěla na nich; přestože tyto iniciativy a opatření nejsou konkrétně navrženy k ochraně mořského prostředí, do určité míry k ní přispívají;

9.5 **vítá** rozvoj komplexní rámcové strategie, která by měla sloužit jako environmentální pilíř budoucí evropské námořní politiky;

9.6 **podotýká**, že pokud jde o ochranu mořského prostředí, tato strategie dále umožní, aby Společenství a členské státy mohly plnit své závazky a povinnosti vyplývající z různých mezinárodních smluv;

9.7 **žádá** Evropskou komisi, aby zajistila, že členské státy při vypracovávání strategií do svých programů opatření zahrnou aspekty týkající se řízení pobřežních oblastí, neboť většina faktorů majících dopad na mořské prostředí pochází právě z těchto oblastí.

10. Doporučení Výboru regionů

Výbor regionů

10.1 **doporučuje**, aby cílovým datem pro dosažení dobrého environmentálního stavu evropského mořského prostředí byl nejpozději rok 2018;

10.2 **doporučuje** dále, aby lhůty pro vypracování a provedení programu opatření byly 2013 a 2015;

10.3 **vyzývá** Evropskou komisi, aby zahrnula Černé moře jako mořský region;

10.4 **očekává**, že Komise definuje kritéria pro „dobrý environmentální stav“, která budou ambiciózní, jasná, trvalá a srovnatelná a která budou mít v celé EU ve stejný okamžik za následek stejně vysokou úroveň „dobrého environmentálního stavu“;

10.5 **se domnívá**, že je nezbytné, aby prováděcí opatření byla neustále sledována a získané výsledky a údaje byly pravidelně zveřejňovány;

10.6 **vyzývá** Evropskou komisi, aby sledovala skutečné provádění politik v různých mořských regionech a převzala roli účinného koordinátora a prostředníka, čímž by byla spojovacím článkem mezi různými subjekty v těchto regionech;

10.7 **předpokládá**, že Evropská komise bude pravidelně předkládat hodnotící zprávy o provádění strategie a dopadu směrnice a že bude uvádět příklady osvědčených postupů;

10.8 **předpokládá**, že všechny zprávy Evropské komise budou předloženy jak Výboru regionů, tak Evropskému parlamentu a Radě;

10.9 navíc **předpokládá**, že jakékoliv poznámky, které učiní, a odpovědi v tomto ohledu budou také zahrnuty do zpráv Evropské komise;

10.10 **je přesvědčen**, že při vhodném poskytnutí informací může být dosaženo aktivního zapojení a podpory veřejnosti;

10.11 **si je vědom**, že krátkodobé a střednědobé náklady mohou mít vliv na socio-ekonomický blahobyt obcí a jednotlivců a že by to následně mohlo ovlivnit míru zapojení a podpory veřejnosti, které jsou nezbytné, proto **naléhá**, aby byly na evropské úrovni vytvořeny programy podpory, navržené tak, aby pomohly přímo postiženým osobám a obcím zmírnit nepříznivé účinky;

10.12 **vyzývá** všechny politické subjekty, včetně členských států, Evropské komise a soukromého sektoru, aby přijaly dlouhodobý plán s cílem podpořit významné zvýšení financování výzkumu mořského prostředí, a tak zajistily, že budou stanoveny dostatečné finanční prostředky na prozkoumání mořského prostředí;

10.13 **se domnívá**, že místní a regionální samosprávy, protože mají nejbližší k občanům, mohou dosáhnout významných

výsledků při poskytování informací a získávání podpory veřejnosti;

10.14 v tomto ohledu **nabízí**, že bude hrát významnou roli jako partner Evropské komise a členských států, a **doporučuje** vytvoření dlouhodobé informační kampaně financované EU, do níž budou zapojeny místní a regionální orgány.

V Bruselu dne 26. dubna 2006

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů k tématu Přírodní katastrofy (požáry, záplavy, sucho)

(2006/C 206/03)

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 4. dubna 2006 konzultovat toto téma s Výborem regionů podle čl. 265 odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s ohledem na rozhodnutí předsedy ze dne 23. března 2006 podle čl. 40 odst. 2 Jednacího řádu, jmenovat **pana Valcárcela Sisú**, předsedu autonomní oblasti Murcia (ES-ELS), hlavním zpravodajem pro toto stanovisko;

s ohledem na stanovisko ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o posílení kapacity v oblasti civilní ochrany v EU (COM(2004) 200 final - CdR 241/2003 fin (1));

vzhledem k těmto důvodům:

- 1) přírodní katastrofy, lesní požáry, záplavy a sucha znamenají rostoucí nebezpečí pro lidské životy, hluboce postihují vyrovnaný rozvoj regionů, ohrožují jejich ekonomické zdroje, přírodní a kulturní dědictví, způsobují migraci obyvatel, oslabují ekonomické aktivity a kvalitu života obyvatel postižených regionů;
- 2) přírodní katastrofy nejsou omezeny hranicemi, a proto je spolupráce mezi oblastmi, které ohrožují společná nebezpečí, nezbytná;
- 3) dopady klimatických změn, jako jsou desertifikace, eroze a zasolování, se týkají všech členských států, i když ne stejnou měrou, a Evropská unie by měla považovat snížení počtu přírodních katastrof za základní prvek udržitelného rozvoje;

(1) Úř. věst. C 43, 18.2.2005, s. 38.

- 4) zásada ekonomické, sociální a uzemní soudržnosti by měla být přítomna v různých fázích plánování, přípravy programů a provádění politik Společenství, z důvodu prevence a zvládnutí přírodních katastrof a zmírnění jejich následků v postižených regionech a městech EU;
- 5) měla by být přijata ochranná opatření pro případ přírodních katastrof ve všech souvisejících politikách Společenství, především v těch, které se týkají venkova a životního prostředí, infrastruktury a politik pro výzkum a rozvoj;
- 6) Fond solidarity EU byl v případě přírodních katastrof nedostatečný a tato situace se zhoršila z důvodu chybějící koordinace mezi stávajícími mechanismy na národní a regionální úrovni různých členských států;

přijal jednomyslně toto stanovisko na 64. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 26. a 27. dubna 2006 (jednání ze dne 26. dubna).

připomínky a Doporučení Výboru regionů

Výbor regionů

1. s obavami **konstatuje**, že počet, rozsah a intenzita přírodních katastrof, k nimž došlo v minulých letech v regionech Evropské unie, významně vzrostly;

2. **vítá** zájem Evropského parlamentu o přírodní katastrofy;

3. **upozorňuje** na význam jiných druhů přírodních katastrof, jakými jsou zemětřesení, podmořská zemětřesení, tsunami, sopečné výbuchy a další geologické jevy, jako i jiných jevů souvisejících se změnami klimatu a s globálním oteplováním, které způsobují zvýšení hladiny moří na pobřeží EU a úbytek pláží, záplavy obydlených oblastí, porušení infrastruktury a vybavení; též **zdůrazňuje** riziko spojené s extrémními sněhovými a mrazivými podmínkami;

4. **poukazuje na to**, že regiony a obce jako subjekty nejbližší občanovi patří v případě katastrofy k prvním postiženým a zapojeným a že jejich účast na vypracování, provádění a kontrole politik a činností souvisejících s přírodními katastrofami je zásadní; proto by se měl každý členský stát postarat o to, aby regiony a místní orgány měly k dispozici racionální, dobře fungující nástroje právního, hmotného a finančního charakteru, které potřebují k naplňování svých povinností;

5. **připomíná**, že činnost Společenství by měly doplňovat činnosti subjektů národních, regionálních a místních, a **vyzývá** Komisi, aby přeměrovala činnosti Společenství na různé správní úrovně;

6. **považuje** za nezbytné, aby zásady solidarity, spolupráce, koordinace a pomoci mezi státy, regiony a místními orgány v rámci Unie byly účinné v celém svém rozsahu, aby bylo možné předejít a vyhnout se přírodním katastrofám, jako i zmírnit jejich následky a pomoci při jejich odstraňování;

7. **zdůrazňuje**, že pro odstranění okolností, které zapříčiňují katastrofy nebo zhoršují jejich následky a účinky, je nutný pevný závazek jednak veřejných institucí, jednak občanů;

8. **podporuje** požadavek Evropského parlamentu, aby byla vypracována evropská strategie boje proti přírodním katastrofám (požáry, záplavy a sucho) a uvedeny různé finanční nástroje pro její uplatnění, přičemž je třeba zajistit přidělování fondů EU v oblasti civilní ochrany a věnovat obzvláštní pozornost odlehlým regionům, regionům s nízkou hustotou zalidnění a nejvzdálenějším regionům, jako i těm, které jsou z přirozených strukturálních příčin obzvláště vystaveny těmto jevům;

9. **žádá** instituce Společenství, aby zvažily, zda je vhodné zahrnout do zmíněné strategie zemětřesení a související jevy, jako třeba sopečné výbuchy, které mohou mít katastrofické následky;

10. **vyzývá**, aby strategie přistupovala k přírodním katastrofám s komplexně, tak aby zahrnovala preventivní opatření (analýza a zmírnění rizik), opatření pro plánování a zásah (funkční organizace, nasazení zdrojů atd.) a opatření pro opravu a následné monitorování;

11. **poukazuje** na význam toho, aby všechny fáze zmíněné strategie zahrnovaly opatření pro informovanost, přípravu a zvýšení obecného povědomí občanů v souvislosti s rizikem katastrofy a s akčními plány, přičemž musí být obzvláště zaměřena pozornost na děti a mládež a jiné skupiny citlivé v případě akutního nebezpečí, jako starší osoby a osoby s omezenou pohyblivostí;

12. **zdůrazňuje**, že média mají důležitou roli pro vytváření veřejného mínění založeného na správných informacích, které bude schopné působit jako účinný prvek prevence a omezení škod způsobených katastrofou;

13. **doporučuje** zaměřit úsilí na zavedení informačních systémů nutných pro zlepšení v oblasti předpovídání, sledování a vyhodnocování všech přírodních katastrof pomocí nových technologií; obzvláště **podporuje** oznámení Evropského parlamentu o podpoře systému GALILEO a rozšíření oblasti působnosti globálního monitorování životního prostředí a bezpečnosti (GMES) na všechny přírodní katastrofy;

14. **domnívá se**, že Sedmý rámcový program pro výzkum a rozvoj by měl posílit intenzitu výzkumu usilujícího o prevenci katastrof prostřednictvím financování činností zaměřených na rozvoj modelů předpovědi a zlepšení systémů včasného varování;
15. **doporučuje**, aby v národních a regionálních plánech rozvoje venkova byla upřednostněna taková opatření, která budou zaměřena na potlačení příčin katastrof (boj proti erozi, zalesňování vhodným porostem, vodní stavby, čištění a hlídání lesů, činnosti v oblasti zemědělství a životního prostředí na úsporu vody atd.);
16. **připomíná**, že za účelem snížení častosti a rozsahu požárů by se práce Evropské unie měla zaměřit na boj proti příčinám požárů a měla by vytvořit vhodná opatření pro prevenci a hlídání lesů, a **naléhá na** Komisi, aby dohlížela na řádné uplatňování stávajících norem Společenství v této oblasti;
17. **lituje**, že preventivní opatření proti požárům programu Forest Focus nejsou zahrnuta mezi hlavní směry nového programu LIFE Plus;
18. **poukazuje** na zhoršení sucha, jehož intenzita a doba trvání postupně zasahuje řadu oblastí EU, kde v poslední době prudce poklesla zásoba vody, což s sebou přináší závažné následky sociální, environmentální a ekonomické;
19. **vítá** iniciativu, kterou předložilo několik členských států na zasedání Rady ministrů životního prostředí EU o zvládnání nebezpečí souvisejících se suchem, a **naléhá na** Evropskou komisi, aby přijala opatření nutná pro zlepšení úrovně ochrany před suchem a snížení potenciálního nebezpečí pro občany, ekonomiku a životní prostředí;
20. **doporučuje** vytvořit Evropské středisko pro sledování sucha a desertifikace, o němž je řeč v Sedmém rámcovém programu pro výzkum a rozvoj, a přijmout opatření pro zvýšení informovanosti o udržitelném využívání vody;
21. **domnívá se**, že vzhledem k závažnosti a rozměrům přírodních katastrof, ke kterým došlo v posledních letech, musí být více opatření v oblasti územního plánování a musí se přisoudit větší význam souhrnným opatřením na území venkovských oblastí;
22. **vítá** návrh směrnice týkající se vyhodnocení a zvládnání povodní a **upozorňuje**, že by neměly být zapomenuty velké záplavy, které vznikají v údolích v oblasti Středozemního moře a souvisejí s průtržemi mračen a následným rozvodněním; zároveň je třeba zohlednit to, že v jiných členských státech existují úplně jiné okolnosti ohledně povodní, které vyžadují vhodná řešení;
23. **žádá**, aby byla zajištěna účinná koordinace mezi stávajícími a budoucími směrnici pro řízení přírodních zdrojů či přírodních jevů na základě jednotlivých specifik každé země;
24. **žádá**, aby byl podpořen mechanismus civilní ochrany Společenství a v tomto smyslu **podporuje** návrh Evropského parlamentu na podporu Monitorovacího a informačního střediska mechanismu Společenství a doporučuje vypracovat vhodné modely činnosti či boje pro každý druh katastrofy, které umožní lepší koordinaci národních a regionálních mechanismů pro zvládnání katastrof;
25. **je toho názoru**, že je třeba zhodnotit existenci evropských sil civilní ochrany, a poukazuje na to, že by bylo vhodné, aby členské státy hledaly způsob, jak zaručit náležitou spolupráci civilních a vojenských sil, a doporučuje, aby do systému civilní ochrany Společenství byly zapojeny vojenské pohotovostní jednotky;
26. v zásadě **vítá** návrh týkající se nového Fondu solidarity, zahrnutí vážných krizí způsobených průmyslovými a technickými katastrofami, nebezpečí ohrožení veřejného zdraví a teroristických útoků; avšak **vyzývá** Komisi, aby přehodnotila strop odpovídající 1 miliardě eur nebo 0,5 % hrubého národního důchodu, aby zabezpečila dostatečnou flexibilitu, transparentnost a jednoduchost postupů a věnovala se specifickým potřebám postižených oblastí a regionálnímu rozměru některých přírodních úkazů;
27. **žádá** výslovné zahrnutí sucha mezi tematické oblasti, na něž se vztahuje Fond solidarity, neboť se jedná o trvalý strukturální problém, který lze těžce sladit se stanovenými termíny pro podávání žádostí a má vážné dopady na sociální a ekonomický rozvoj postižených regionů; **žádá** také, aby byla zachována použitelnost fondu na výjimečné místní krize;
28. **poukazuje** na to, že strukturální fondy jsou základním nástrojem pro financování preventivních a řídicích opatření v případě katastrof; **považuje v** tomto smyslu za zásadní, aby došlo k nápravě, pokud jde o součinnost strukturálních fondů a Fondu solidarity, tím, že by byla uvedena do praxe teorie „od rekonstrukce k rozvoji“, která zahrnuje spoluúčasť místních a regionálních celků na zvládnání přírodních katastrof;
29. **žádá**, aby v příštím finančním výhledu 2007-2013 byla zajištěna nutná flexibilita a přerozdělení zdrojů mezi fondy, jako i možné opětovné použití zdrojů uvolněných dle pravidla N+2 ze strukturálních fondů, aby tak regiony mohly navýšit prostředky uvolněné pro případ katastrof, pokud to považují za potřebné;
30. **zdůrazňuje**, že skutečná strategie pro případ katastrof v zemědělství se nemůže omezit na nárazová opatření, a proto by se měla zvážit vzdělávací, informační a preventivní činnost - pro její financování by se měl použít program Forest Focus, politika rozvoje venkova a Evropský sociální fond, jako i vytvoření veřejného pojištění financovaného Evropskou unií;

31. **domnívá se**, že iniciativa INTERREG se při výměně osvědčených postupů týkajících se toho, jak předcházet přírodním katastrofám, ukázala jako velmi účinná, a **odkazuje** v tomto případě na příklady, které jsou uvedeny v příloze; a vítá navýšení rozpočtu, které je určené pro územní spolupráci a bylo přijato v rámci dohody o novém finančním rámci pro období 2007-2013;

32. **poukazuje** na to, že evropská sdružení pro přeshraniční spolupráci mohou jako právní osoby zlepšit zavádění činností v oblasti civilní ochrany do praxe;

33. **podporuje** Evropský parlament v požadavku, aby státní pomoc či půjčky Evropské investiční banky mohly být použity na přírodní katastrofy;

34. **žádá** Evropskou komisi, Evropský parlament a Radu, aby při plánování iniciativ v souvislosti s bojem proti přírodním katastrofám zohlednily názory místních a regionálních samospráv a zajistily účinnou předběžnou konzultaci s osobami, které jsou bezprostředně zodpovědné za řízení katastrof.

V Bruselu dne 26. dubna 2006

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

*Příklady***osvědčených postupů týkajících se toho, jak předcházet přírodním katastrofám****1. ESCAPE – European Solutions by Co-operation and Planning in Emergencies (for coastal flooding) (Evropská řešení pomocí spolupráce a plánování při mimořádných událostech (pro pobřežní záplavy))**

Partneři z nejvíce postižených oblastí ve Spojeném království, Nizozemsku a Belgii zahájili projekt ESCAPE, aby zmírnili dopad záplav. Tento projekt přesáhl prevenci a řízení rizik a usiloval o zlepšení politik územního plánování, strategií řízení rizik, krizových plánů a veřejného povědomí, aby mohly být minimalizovány škody, které povodně způsobí pobřežním komunitám.

Jednu z hlavních aktivit tvořila kampaň na zvýšení povědomí o povodních. Byla využita videa, konference a noviny s cílem pomoci dětem a dospělým, místním obyvatelům a odborníkům, aby pochopili nebezpečí související s povodněmi. Kampaň také vysvětlila, co lze očekávat od vlád a jak si lidé mohou pomoci. Další důležitá aktivita zahrnovala vytvoření pružného, víceúčelového krizového plánu na ochranu místních obyvatel, turistů a podniků při povodních. Přeshraniční rámec krizového plánování může být využit kýmkoliv dalším.

ESCAPE také sestavil a vyzkoušel přílivový informační systém (High Water Information System, HIS) pro mořské záplavy, který monitoruje přílivy a odlivy, sílu větru a výšku vln. Tento systém byl sloučen se systémem podpory rozhodování (Decision Support System, DSS), který odhaduje čas potřebný k evakuaci postižené oblasti a doporučuje evakuační cesty za použití údajů mimo jiné o kapacitě silnic a demografii. Místní, regionální a národní orgány zodpovědné jak za krizové plánování, tak za územní plánování mohou použít HIS a DSS, aby předpověděly následky a rytmus mořských záplav. <http://www.interregnorthsea.org/project-details.asp?id=1-16-31-7-526-02>

2. AWARE – Attention to warning and readiness in emergencies (Pozornost věnovaná varování a připravenosti při mimořádných událostech)

Jedním ze závěrů, kterých dosáhl projekt ESCAPE, bylo, že vzhledem k tomu, že mimořádné události nerespektují hranice, ani krizové plánování by se nemělo zastavit na hranicích. Projekt AWARE lze považovat za nástupce projektu ESCAPE. Zatímco projekt ESCAPE se omezuje na záplavy, projekt AWARE zahrnuje další oblasti. Určujícím rysem projektu je napříč procházející spolupráce při přírodních a člověkem způsobených katastrofách, aby se zlepšila kvalita krizového plánování a podpořilo se povědomí o rizicích mezi civilním obyvatelstvem.

Projekt AWARE se zaměřuje na zvyšování povědomí, aby se snížila zranitelnost lidí v přeshraničních regionech během katastrofy a po ní a to zlepšením informačních a komunikačních zdrojů a kanálů. Za účelem zvýšení povědomí lidí, médií, úřadů a pohotovostních složek o příslušných rizicích a o tom, jak se chovat při katastrofě a reagovat na ni, se povedou dvě podpůrné kampaně pro mládež a odborníky, po kterých bude následovat zpráva o opatřeních dohodnutých s médii, pokud jde o jejich zpravodajství o katastrofách v různých zemích, a studie proveditelnosti týkající se nástroje umožňujícího úřadům informovat příbuzné a přátele postižených o jejich současném místě pobytu, jakmile dojde ke katastrofě. Projekt AWARE se také zaměřuje na obsah a strukturu informování a komunikace mezi místními a regionálními úřady v přeshraničních regionech před katastrofou, během ní a po ní. Cílem je, aby místní samosprávy vzaly v úvahu přeshraniční důsledky svých rozhodnutí, a zajistit, aby informovaly úřady na druhé straně hranice. Prostřednictvím sdílení znalostí a zkušeností za pomoci výměny informací a získaných poznatků partneři zhotoví zprávu, včetně doporučení, týkající se virtuálního přeshraničního systému krizového řízení a dvou meziregionálních setkání expertů na téma krizové řízení a materiální pomoci při katastrofě. Konečným cílem projektu je zvýšení kvality materiální pomoci při katastrofě v přeshraničních oblastech prostřednictvím výměn personálu mezi zúčastněnými regiony a regionálních a přeshraničních cvičení (pouze na úrovni úřadů) s přeshraniční složkou nebo meziregionálními pozorovateli. www.project-aware.com

3. Řetězec bezpečnosti (Chain of Safety), iniciativa povodňového krizového plánování pokrývající celou oblast Severního moře

Vzhledem k tomu, že katastrofy se nezastavují na regionálních nebo státních hranicích, nemělo by se na nich zastavit ani krizové řízení a řízení rizik. Evropská komise uznala, že se jedná o problematickou otázku, a v současnosti vypracovává ve spolupráci s členskými státy několik iniciativ pro evropský přístup ke krizovému plánování. Cílem projektu Řetězec bezpečnosti je přispět k těmto iniciativám hlediskem regionu Severního moře, a to zahájením projektu, který vytvoří strukturu pro krizové plánování pro případ záplav založenou na modelu řetězce bezpečnosti a pokrývající celý region Severního moře. Projekt má za cíl usnadnit spolupráci, sdílení zkušeností a vzájemnou pomoc v oblasti

Severního moře v případě záplav spojením vědomostí a zkušeností, které se týkají pobřežních záplav, do bezpečnostního řetězce, který bude spojovat celou oblast Severního moře, aby se tak co nejlépe využila spolupráce v rámci regionů mezi regiony v oblasti Severního moře a tak se minimalizoval počet obětí a škod způsobených pobřežními záplavami. Celkovým cílem projektu je zavedení povodňového krizového plánu, který by pokrýval celou oblast Severního moře. Došlo by k tomu ve spolupráci se všemi příslušnými zainteresovanými stranami s cílem sdílet příklady osvědčených postupů a zkušeností zapojených regionů.

Činnosti v rámci projektu Řetězec bezpečnosti lze rozdělit do tří hlavních skupin: srovnávací analýza stávajících regionálních a vnitrostátních povodňových plánů v oblasti Severního moře, určení společného přístupu k řetězci bezpečnosti v oblasti Severního moře a soupis požadovaného a dostupného vybavení potřebného k uvedení společného krizového plánu pro případ záplav do praxe.

4. Zlepšení vědomostní databáze NEDIES (Natural and Environmental Disaster Information Exchange System – Výměnný informační systém o přírodních a ekologických katastrofách) Společného výzkumného střediska

Ochrana občanů a životního prostředí v Evropě čelí trvalému problému s celou řadou hrozeb, které vyplývají z živelných nebezpečí. Poznatky získané systematickou analýzou vývoje minulých katastrof a okolností, které přispěly k jejich výskytu, jsou proto svrchovaně důležité pro budoucí snížení hrozeb a určení priorit, pokud jde o zvládnutí zranitelnosti. Hromadné uplatňování a zveřejňování získaných poznatků je dalším důležitým krokem v boji proti výskytu nežádoucích událostí a zejména krokem ke zmírnění jejich následků. Společné výzkumné středisko (SVS), aby podpořilo tento záměr, udržuje Výměnný informační systém o přírodních a ekologických katastrofách (NEDIES), jehož cílem je příprava a šíření získaných poznatků za účelem předcházení přírodním katastrofám a technologickým nehodám a přípravy a reakce na ně. Zprávy o přírodních katastrofách obsažené v systému NEDIES jsou k dispozici na jeho internetovém portálu.

Pro obohacení a rozšíření vědomostní databáze NEDIES, která obsahuje údaje týkající se katastrof včetně získaných poznatků, je třeba lépe uspořádaného a důkladnějšího pochopení okolností katastrofy, aby bylo možné poskytnout detailní a hodnotné informace pro rozhodovací proces. Vysokoškolská specialista Zeelandské univerzity v Nizozemsku vypracovávají, jako součást studie zadané SVS a Evropskou komisí, plán strukturované analýzy a mapování vývoje katastrofy v čase, kroků, které byly v rámci krizového řízení přijaty před událostí, během ní a po ní, a subjektů, vnějších podmínek a dalších parametrů, které ovlivňují účinnost řízení. Účelem je poskytnout dostatečně strukturované vstupní informace, aby se napomohlo vyvodit získané poznatky. Zjištění této analýzy budou zařazena do systému „bezpečnostního řetězce“. Vzájemně související následky v každé fázi pak budou patrné.

5. INTERREG IIIA – Itálie-Slovinsko: Projekt SIMIS pro spojený monitorovací systém řeky Isonzo – Soča

Cílem tohoto projektu je zlepšit monitorovací systém povodí řeky Isonzo, a tak zvýšit bezpečnost obyvatel před povodněmi. Slouží také ke zlepšení nadnárodních bezpečnostních opatření, k posílení spolupráce mezi Furlanskem-Julským Benátskem a Slovinskem a k využití novátorských technických prostředků. Aby se dosáhlo těchto cílů, byla propojena operační centra v Palmanově a Lublani a byly stanoveny společné protokoly zásahu v případě krizové situace. Byla také provedena důkladná studie hydrologického povodí a v jeho nejkritičtějších místech byly instalovány moderní monitorovací jednotky, aby se daly předvídat povodně a dalo se jim předejít. <http://www.simis.si>

6. Meziregionální protokol přeshraniční spolupráce v oblasti civilní ochrany – Furlansko-Julské Benátsko – Korutany – Slovinsko

Organizace civilní ochrany autonomní oblasti Furlansko-Julské Benátsko a oblasti Korutan ve Slovinské republice si jsou vědomy přírodních i člověkem způsobených hrozeb, které by mohly mít vliv na obyvatele, a potřeby poskytnout okamžitou vzájemnou pomoc v případě mimořádných událostí. Jsou také rozhodnuty urychlit a podpořit přeshraniční spolupráci v oblasti civilní ochrany. Vyjádřily proto ochotu usilovat o co nejširší vzájemnou spolupráci a účinně koordinovat zásahy nutné k ochraně obyvatelstva, majetku, osad a životního prostředí sousedního státu v případě mimořádných událostí nebo očekávaných mimořádných událostí, včetně lesních požárů. Protokoly o přeshraniční spolupráci stanoví sdílené pracovní postupy pro předvídaní katastrof a předcházení jim, výměnu údajů v reálném čase a rychlé sdělování informací o krizových situacích, vzájemnou pomoc v případě mimořádných událostí a koordinaci záchranných prací zaměřených na postižené obyvatelstvo sousedního státu.

Autonomní oblast Furlansko-Julské Benátsko a oblast Korutan ve Slovinské republice spojují svá informační operační centra, aby uskutečnily aktivity společného zájmu v oblasti civilní ochrany týkající se předvídaní katastrof a předcházení jim a výměny informací. Tato spojení slouží k zajištění rychlého obousměrného přenosu všech důležitých informací a k umožnění výměny znalostí a výcvikového úsilí. Tyto regiony také souhlasily s propojením svých informačních operačních center prostřednictvím účinného systému přenosu a příjmu údajů mezi operačními centry za účelem obousměrné výměny důležitých údajů v reálném čase, které pocházejí ze seizmických, hydrometeorologických a mořských a pobřežních meteorologických monitorovacích sítí instalovaných na jejich území, a s poskytnutím spojení vyhrazeného pro videokonference mezi informačními operačními centry.

Regiony se zaměřují na rychlý obousměrný přenos informací mezi informačními operačními centry o možných nebo skutečných mimořádných situacích, které by mohly ohrozit obyvatelstvo, majetek a osady sousedního státu nebo životní prostředí v blízkosti pohraničních oblastí. Zajišťují pravidelná setkání technického personálu různých orgánů. Zavedly také opatření na výměnu znalostí o významných technických a vědeckých pokrocích v oblasti civilní ochrany, částečně zahájením společných projektů, které mají být použity v oblasti předvídaní přírodních rizik a předcházení jim. Pořádají společná výcviková a modelová cvičení, aby se navzájem seznámily se svými pracovními postupy při mimořádných událostech. Regiony mohou v případě mimořádných událostí na svém území, které mohou mít vliv na obyvatelstvo sousedního státu, požádat o vzájemnou pomoc prostřednictvím informačních operačních center. Vzájemná pomoc může, v souladu s dostupnými prostředky, zahrnovat vyslání specializovaného personálu, jednotek dobrovolníků s vhodným vybavením a vozidel, letadel a druhů pomoci postiženému obyvatelstvu sousedního státu, nebo jakékoliv jiné kroky, které mohou pomoci vypořádat se s mimořádnou situací. Regiony se dohodly na spolupráci na opatřeních, jejichž cílem je uhasit lesní požáry v pohraničních oblastech. Vzájemná pomoc se poskytuje bezplatně.

7. DESERTNET – Opatření na kontrolu desertifikace v oblasti evropského Středomoří a na boj proti ní

Účelem Desertnetu je studium, kontrola a udržitelná správa oblastí vystavených nebezpečí desertifikace v oblasti Středomoří. Cílem projektu je uspořádat informace a vědecko-technické zkušenosti, které byly získány a shromážděny a které se týkají oblastí označených regionálními a národními programy za ohrožené. Má být vytvořena báze služeb, síť zkušebních opatření a uživatelů a meziregionální středisko pro sledování desertifikace, aby se napomohlo zřízení jednotného systému výměny údajů a informací a pro kontrolu procesů desertifikace.

V rámci projektu Desertnet byla vytvořena síť zkušebních opatření navržená tak, aby zahájila proces standardizace metod založený na srovnání zkušeností z různých regionů. Síť nabyla podoby báze služeb, v důsledku čehož byla vytvořena databáze metod, modelů a dostupných údajů v zúčastněných regionech. V budoucnosti by toto uspořádání mělo také poskytovat přímější řízení činností a spolupráci na projektech a dalších záležitostech. Poslouží jako měřítko pro nejvíce přijímané a sdílené metody. Partneři se zavázali, že dalším krokem bude podpora báze služeb, zejména zvýšením počtu uživatelů. Toto rozšíření by mělo z báze vytvořit virtuální fórum pro sdílení znalostí tím, že kromě uživatelů zapojí i národní výbory proti desertifikaci.

Zúčastněnými regiony jsou italské oblasti Ligurie, Kampánie, Kalábrie, Toskánsko, Sicílie, Emilia-Romagna, Basilicata a Sardinie a španělské autonomní oblasti Murcia a Andalusie (www.desertnet.org).

8. ROBINWOOD – Oživení venkovských a horských oblastí prostřednictvím udržitelného rozvoje pomocí jednotného hospodaření s lesy

Robinwood je projekt, který je spolufinancován Evropskou komisí v rámci programu Interreg III C Jih. Cílem projektu je socioekonomický rozvoj venkovských oblastí prostřednictvím oživení řetězce zásobování dřevem. Projekt chce použít novátorský přístup založený na udržitelném hospodaření s lesy, který bude spojovat hlediska plánování, hlediska životního prostředí, energetická hlediska, územní hlediska, ekonomická hlediska a hlediska zaměstnanosti.

Projekt Robinwood obsahuje pět hlavních témat:

— koordinace programu a řízení;

— údržba půdy: usiluje o nalezení řešení, která prostřednictvím hospodaření s lesy pomohou předcházet erozím, kontrolovat sesuvy půdy a povodně;

- lesní zdroje: se zaměřením na lepší hospodaření s lesy pomocí výměny osvědčených postupů a řešení problémů s certifikací lesů, hospodařením s nimi a jejich plánování; tato část bude zakončena tím, že partnerské regiony, které zhodnotí hospodářskou a environmentální udržitelnost postupů hospodaření s lesy, připraví funkční plán hospodaření s lesy;
- energie: se zaměřením na zvýšení využití lesní biomasy k výrobě energie z udržitelného zdroje, která je „neutrální“ z hlediska bilance CO₂;
- komunikace: usiluje o zavedení nových vývojových trendů do venkovských a horských oblastí partnerských regionů; komunikace je hlavním nástrojem podpory „špičkových vlastností“ a šíření osvědčených postupů mezi regionálními partnery.

Účastní se tyto regiony: Ligurie (Itálie), Braniborsko (Německo), autonomní oblast Murcia (Španělsko), Wales (Spojené království), Východní Pomoransko (Polsko) a východní Slovensko (Košický a Prešovský samosprávný kraj).

Stanovisko Výboru regionů Politika soudržnosti a města: přínos měst a aglomerací pro růst a zaměstnanost v regionech

(2006/C 206/04)

VÝBOR REGIONŮ

S OHLEDEM NA dopis Evropské komise předsedovi Straubovi ze dne 25. ledna 2006 s žádostí o vypracování stanoviska k tématu *Politika soudržnosti a města: přínos měst a aglomerací pro růst a zaměstnanost v regionech*;

S OHLEDEM NA rozhodnutí předsedy Výboru regionů ze dne 10. listopadu 2005 pověřit Komisí pro politiku teritoriální soudržnosti vypracováním stanoviska k tomuto tématu;

S OHLEDEM NA pracovní dokument útvarů Komise: *Politika soudržnosti a města: přínos pro růst a zaměstnanost v regionech*;

S OHLEDEM NA své stanovisko k návrhu nařízení Rady o obecných ustanoveních týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti (CdR 232/2004 fin) ⁽¹⁾, KOM(2004) 492 v konečném znění – 2004/0163 (AVC);

S OHLEDEM NA své stanovisko k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o Evropském fondu pro regionální rozvoj (EFRR), KOM(2004) 495 v konečném znění – 2004/0167 (COD) (CdR 233/2004 fin) ⁽¹⁾;

S OHLEDEM NA své stanovisko ke sdělení Komise *Politika soudržnosti pro podporu růstu a zaměstnanosti: Strategické obecné zásady Společenství, 2007-2013*, KOM(2005) 299 v konečném znění, (CdR 140/2005 fin)

S OHLEDEM NA závěry z neformálního zasedání Rady ministrů k tématu *udržitelný rozvoj Společenství*. Bristol, 6. a 7. prosince 2005;

S OHLEDEM NA zprávu Evropského parlamentu o *rozměru měst v souvislosti s rozšířením (2004/2258)*;

S OHLEDEM NA svůj návrh stanoviska (CdR 38/2006 rev. 1) přijatý dne 23. února 2006 Komisí pro politiku teritoriální soudržnosti VR (zpravodaj: **Dr. Michael Häupl** (AT/SES) (starosta Vídně);

přijal toto stanovisko na 64. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 26. a 27. dubna 2006 (jednání ze dne 26. dubna).

1. Názory Výboru regionů

schopnost, spolupráci ⁽²⁾, posunout otázky měst díky úplnému zahrnutí do regionálních programů více do popředí;

Výbor regionů

1.1 **upozorňuje** v úvodu na skutečnost, že 78 % obyvatel Evropské unie žije ve městech, aglomeracích nebo městských oblastech. Přes 60 % lidí žije v městských oblastech s více než 50 000 obyvateli. V městských oblastech se koncentruje jak velký potenciál, tak i komplexní potíže;

1.2 **připomíná** na tomto pozadí úmysl Evropské komise (EK), oznámený ve *Třetí zprávě o ekonomické a sociální soudržnosti: Nové partnerství pro soudržnost, konvergenci, konkurenceschopnost, spolupráci* KOM(2004) 107 v konečném znění z 18. února 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. C231, 20.9.2005

⁽²⁾ *Třetí zpráva o ekonomické a sociální soudržnosti: Nové partnerství pro soudržnost, konvergenci, konkurenceschopnost, spolupráci* KOM(2004) 107 v konečném znění z 18. února 2004.

⁽³⁾ *Usnesení Evropského parlamentu o rozměru měst v souvislosti s rozšířením z 13. října 2005, P6_TA-PROV(2005)0387*, zpravodaj Jean Marie BEAUPUY, ještě nezveřejněno v Úř. věst.

1.3 **zdůrazňuje** rozhodující význam městské dimenze ve všech politikách Společenství, nejen v politice soudržnosti EU: Pouze pokud budou její pozitivní účinky na městské obyvatelstvo konkrétně viditelné a rozpoznatelné, podaří se EU (opět) získat tu míru politické akceptace, která je nezbytná pro další úspěšný vývoj našeho společného projektu;

1.4 **podporuje** iniciativu Evropského parlamentu uvedenou *Zprávou o rozměru měst v souvislosti s rozšířením* ⁽³⁾ pro posílení městské dimenze ve všech politikách Společenství a v politikách členských států a také požadavky této zprávy;

1.5 **zdůrazňuje** rozhodující příspěvek měst k realizaci lisabonské strategie, která byla nově upravena v roce 2005. Růst ale není samoúčelný. Je spíše prostředkem pro zvýšení zaměstnanosti, sociální soudržnosti a ekologické udržitelnosti. Zatímco takto přispívá k udržení evropského sociálního modelu, zajišťuje kvalitu života občanů Evropy. Zaměstnanost je pro občany EU nejvýznamnější tématem. Z důvodu nového zaměření na hospodářský růst a zvýšení produktivity není možné ztratit z pohledu ostatní dimenze lisabonské strategie;

1.6 **upozorňuje na to**, že města vždy představovala laboratoře pro vývoj všeho druhu: Většina sociálních a technologických vývojů má svůj původ ve městech. S touto strukturální změnou charakteristickou pro města jsou spojeny jak šance, tak i rizika: pro jednotlivce, i pro celou společnost. Města se naučila s touto strukturální změnou zacházet, reagovat na ni. Jsou také zvyklá na to, že vyrovnávají selhání trhu – která ze strukturální změny částečně vyplývají. Právě protože je k dosažení lisabonských cílů v mnoha sektorech třeba přizpůsobení struktur nových výzvám, náleží městům ústřední role;

1.7 **proto kriticky poznamenává**, že z důvodu „přístupu top-down“ (shora dolů) při vývoji a realizaci lisabonské strategie, nebyla převážná většina evropských měst zapojena do sestavování národních programů reforem členských států. Částečně byla města zapojena sice formálně, ale ne materiálně. Průzkum ukazuje, že obecně byla města zapojena spíše tehdy, když v příslušném členském státě existuje přímo ministerstvo měst (např. Nizozemsko) nebo když jsou města současně regiony (Berlín, Hamburk, Vídeň atd.). Toto nezapojení úrovně měst má za následek, že potenciály měst a jejich zvláštní schopnost vytvářet součinnost v oblasti spolupráce mezi veřejnými a soukromými subjekty a sociálními partnery zůstávají částečně nevyužity. Ke stejnému výsledku v podstatě došla také studie provedená VR *Provádění lisabonského partnerství pro růst a zaměstnanost – příspěvek regionů a měst* (1). Podle ní je pouze 17 % měst a regionů spokojeno se svým zapojením do přípravy národních programů reforem;

1.8 **konstatuje**, že do přípravy národních strategických referenčních rámců podle článků 25 a 26 návrhu obecného nařízení o strukturálních fondech (2) byla města obecně zapojena více. Explicitní zohlednění městské dimenze v národních strategických referenčních rámcích a v operačních programech z nich odvozených ale stále ještě není samozřejmostí;

(1) *Provádění lisabonského partnerství pro růst a zaměstnanost – příspěvek regionů a měst. Průzkum zapojení regionů a měst do přípravy lisabonských národních reformních programů* DI CdR 45/2005.

(2) Návrh nařízení Rady o obecných ustanoveních týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti KOM(2004) 492 z 14. července 2004.

1.9 **kriticky upozorňuje na to**, že v nyní předloženém návrhu Strategických obecných zásad pro soudržnost 2007–2013 (3) zůstává městská dimenze politiky soudržnosti téměř nezmíněna. O městské dimenzi se pojednává pouze v rámci „územních zvláštností“. Tento nedostatek znázorňují také výsledky konzultačního procesu ke Strategickým obecným zásadám pro soudržnost 2007–2013: Mnohokrát bylo požadováno větší zdůraznění rozhodující role měst pro růst a zaměstnanost. Obecné zásady by rovněž měly formálně uznat životně důležitou roli měst. Bez jasných předpisů EU, které by závazně stanovovaly zapojení měst, existuje nebezpečí, že v období 2007–2013 nedojde k posílení, nýbrž k oslabení městské dimenze v politice soudržnosti;

1.10 proto **vítá** iniciativu Evropské komise uvedenou předložením pracovního dokumentu *Politika soudržnosti a města: Příspěvek měst pro růst a zaměstnanost v regionech* (4), kterou se snaží přihlídnout k těmto kritikám a městskou dimenzi v budoucí politice soudržnosti přece jen ještě posílit. Dokument nádherně zobrazuje ústřední význam měst pro další vývoj Evropy, členských států a regionů. Jasně je zde vyjádřeno, jak rozhodující význam mohou města mít pro růst a zaměstnanost, sociální soudržnost a trvale udržitelný rozvoj;

1.11 **ocňuje** především okolnost, že EK městskou dimenzi v dokumentu představuje v celé její komplexnosti. Tento holistický přístup je rozhodující silnou stránkou dokumentu, který by se měl v každém případě zachovat. Komplexnosti představené na základě konkrétních příkladů a údajů je možné vyhovět pouze jedním přístupem – tím, který zahrnuje všechny politické oblasti. Městskou dimenzi není možné omezit na politiku soudržnosti, nýbrž musí být explicitně zohledněna ve všech politikách Společenství;

1.12 **obzvlášť vyzdvihuje**, že v dokumentu bylo k příspěvku měst připojeno 50 konkrétních obecných zásad pro akce. Tyto obecné zásady jsou nyní městům k dispozici jako návod pro jednání, co se týče budoucího zaměření konkrétních opatření;

1.13 **podporuje** konzultační proces k pracovnímu dokumentu zahájený EK a také úmysl EK zahrnout nejdůležitější výsledky tohoto procesu do konečné verze Strategických obecných zásad pro soudržnost a připravovaný pracovní dokument zveřejnit ve formě „sdělení“;

(3) Sdělení Komise *Politika soudržnosti pro podporu růstu a zaměstnanosti: Strategické obecné zásady Společenství, 2007-2013* KOM(2005) 299 z 5. července 2005.

(4) Pracovní dokument útvarů Komise: *Politika soudržnosti a města: Příspěvek měst pro růst a zaměstnanost v regionech* z 23. listopadu 2005, k nahlédnutí na http://europa.eu.int/comm/regional_policy/consultation/urban/index_de.htm.

1.14 **se spolupodílí** na dalším posilování městské dimenze organizací Fóra měst dne 25. dubna 2006, společně s EK a Výborem pro regionální rozvoj Evropského parlamentu;

1.15 **vítá**, že návrh nařízení Rady o zřízení Fondu soudržnosti umožňuje podporovat ekologickou městskou dopravu z Fondu soudržnosti.

2. Připomínky Výboru regionů k pracovnímu dokumentu Evropské komise Politika soudržnosti a města: Příspěvek měst pro růst a zaměstnanost v regionech

Výbor regionů

2.1 **blahopřeje** EK k přesnému a detailnímu výkladu témat: udržitelný rozvoj měst v evropské regionální politice, role měst: Proč jsou města důležitá, atraktivní města, podpora inovace, podnikatelské iniciativy a hospodářství založené na znalostech, větší počet lepších pracovních míst, rozdíly mezi městy, správa a financování obnovy měst;

2.2 **vítá**, že jsou členské státy v obecných zásadách pro akce vyzvány k podpoře opatření měst;

2.3 **žádá**, aby byla stanovena čtvrtá priorita hlavních strategických obecných zásad Společenství, priorita zaměřená na města a městské oblasti s cílem vytvořit bezpečná, soudržná a udržitelná (hospodářsky, společensky, environmentálně a komerčně) společenství i v těch nejzanedbanějších městských oblastech;

2.4 **upozorňuje** na rozdílnou situaci měst, především v závislosti na jejich velikosti, jejich zeměpisné poloze - například okrajové oblasti, příslušném vnitrostátním rozdělení pravomocí a okolnosti, jestli jde o města ve starých nebo nových členských státech; Dále **navrhuje** zohlednit tak důležité kritérium jako jsou rozdíly mezi městy v jednotlivých členských státech, které jsou důsledkem urbanizační a ekonomické úrovně těchto zemí;

2.5 **sdílí** názor EK, že obecné posílení pravomocí měst pro jednání je podmínkou jejich úspěšného rozvoje, čímž se významným způsobem přispěje k regionálnímu rozvoji. Proto musejí být města vybavena jak systémy a nástroji, které jim umožní reagovat na hospodářské a sociální změny, tak i kritickým množstvím finančních prostředků, které by jim mohly být poskytnuty formou globálních subvencí a dalšího přenesení příslušných správních funkcí, jak stanovuje nové nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj (články 36, 41 a 42);

2.6 **zdůrazňuje**, že k dosažení cílů Lisabonské strategie s podstatným zvýšením růstu a produktivity je zásadně nezbytné uznání významu měst a městských oblastí pro toto zvýšení; tento význam plyne z jejich kritického množství obyvatel, z funkce center excelence v oblasti vyššího vzdělávání a vědy a možnosti aplikování objevů v průmyslovém měřítku. Žádá tedy městskou dimenzi politiky soudržnosti, která zhodnotí potenciál měst jako hybné síly inovací a znalostní ekonomiky;

2.7 **upozorňuje** především v souvislosti se zlepšením rámcových podmínek pro podnikatelské prostředí a inovace na to, že města tyto důležité řídicí funkce mohou vykonávat pouze tehdy, když disponují k tomu nezbytnými finančními zdroji. Toto platí samozřejmě pro všechna uvedená pole činnosti;

2.8 **podtrhuje** význam koordinovaného postupu zohledňujícího existenci „funkčních regionů“ pro dosažení trvalého zlepšení pomocí uvedených obecných zásad pro akce. Teprve při partnerské spolupráci přes administrativní hranice vznikají možnosti řešení a šance pro využití potenciálu. Tuto spolupráci, která není v praxi vždy jednoduchá, by měly politiky EU podporovat zvláštními opatřeními jako je podpora projektů strategického rozvoje rozsáhlých oblastí; Obzvláště důležité je vytvořit nové sítě spolupráce mezi metropolitními oblastmi a městskými oblastmi a posílit ty, které již existují. Zvláštní zmínku si zaslouží spolupráce, která v současné době probíhá v rámci iniciativy Interreg III, spolupráce, která v období 2007-2013 bude realizována prostřednictvím cíle územní spolupráce.

2.9 **zdůrazňuje** významnou úlohu měst při bránění klimatickým změnám vzhledem k velikosti populace a schopnosti působit změny velkého měřítka, například v oblastech jako jsou veřejné dopravní služby nebo inovativní využívání energie v budovách; navrhuje tedy, aby do programů strukturálních fondů byl zařazen environmentální požadavek;

2.10 **zdůrazňuje** důležitost sanace a urbanistického rozvoje „průmyslových odvětví“ a veřejných prostor jako příspěvek k obnově rozrůstajících se měst a omezení přelidnění. K tomu města potřebují podporu na národní a evropské úrovni; Metropolitní a městské oblasti tak potřebují pro to, aby mohly čelit specifickým problémům, finanční podporu EU prostřednictvím programů ad-hoc pro obnovu upadajících městských oblastí a pro posílení iniciativ, které by pokračovaly v práci započaté v rámci URBAN.

2.11 **si je vědom** významu politiky diverzity zahrnující všechny oblasti veřejné správy. Je bezpodmínečným předpokladem plného využití specifického potenciálu osob postižených migrací, které v současnosti často představují nevyužitý zdroj;

2.12 **upozorňuje především** na význam poskytování veřejných služeb pro zefektivnění městských systémů a atraktivitu měst. Přitom je – jako výraz zásady subsidiarity – nutné zohlednit především svobodné právo volby regionálních a místních samospráv s ohledem na formu poskytování služeb obecného (ekonomického) zájmu. **Požaduje**, aby byl evropský právní rámec přitom i nadále otevřen možnostem vlastní výroby resp. bezprostředního pověření vlastních podniků. V legislativě je pro města a regiony třeba větší flexibility pro právo zadávání a podpory;

2.13 **doporučuje**, aby ve všech oblastech činností byly obzvlášť zohledňovány potřeby žen, mládeže, starších osob a také osob se zvláštními potřebami;

2.14 **se domnívá**, že města se musejí změnit, aby se stala více „přátelskými k ženám“; k tomu je nutná podpora ženského podnikání a prostředky pro rozvoj a podporu žen ve funkci vedoucích a řídicích pracovníků v podnicích a veřejném sektoru měst prostřednictvím odpovídajících služeb sousedství a blahobytu;

2.15 **nabádá k** rozšíření dokumentu o vlastní odstavec k tématu zdraví. Toto téma se sice projednává ve třech klíčovém tématech – dosažitelnost a mobilita, přístup ke službám a zařízením, přirozené a fyzické životní prostředí. Kvůli svému významu by ale mělo být zohledněno také v explicitních obecných zásadách pro akce;

2.16 **zdůrazňuje** zvláštní význam zajištění plošných a proveditelných nabídek na opatrování dětí s odpovídající otevřací dobou. Taková nabídka umožní osobám vychovávajícím děti vykonávat práci, vytvoří důležitý základ pro další vzdělávání dětí, významně přispěje k integraci různých kultur a integraci dětí se zvláštními potřebami;

2.17 k obecným zásadám pro akce v oblasti opatření pro malé, střední a nejmenší podniky **kriticky poznamenává**, že ke zjednodušení přístupu k financování pomocí převzetí rizik dochází velmi restriktivně a mělo by se provádět jen podle velmi přísných kritérií; **zdůrazňuje** potřebu zvýšit finanční podporu pro mikropodniky;

2.18 **upozorňuje na to**, že vzdělávání a politiku vzdělávání je nutné posuzovat v celé jejich šíři – včetně „celoživotního učení“ – nejen jejich vlivy na růst a zaměstnanost, nýbrž také se zohledněním sociálního a solidárního společenství, které staví do popředí především zapojení všech lidí do celospolečenských, nejen do hospodářských procesů;

2.19 **si je vědom**, že z důvodu zvyšování podílu starších osob budou získávat na významu oblasti jako péče a ošetřování a také „sociální služby“. Toto posunutí uvnitř věkové pyramidy představuje velké budoucí výzvy pro města. Je to ale také šance pro růst a zaměstnanost, např. v ošetrovatelských profesích;

2.20 **zdůrazňuje**, že vysoký počet imigrantů v evropských metropolitních a městských oblastech je pro tyto oblasti velkou výzvou, ale také novým zdrojem, ve kterém by tyto oblasti měly hledat nové možnosti růstu. Různé veřejné správy by měly podporovat využití těchto možností;

2.21 **podtrhuje** – především pro města – rostoucí význam sociálního hospodářství jako rostoucího trhu práce, kromě prvního (soukromého) sektoru a druhého (státního) sektoru. **Podporuje** explicitní zohlednění nutnosti podpory šancí na trhu u podniků sociálního hospodářství („třetího sektoru“) v obecných zásadách pro akce. Např. při přístupu k úvěrům nebo pomocí státních záruk;

2.22 **zdůrazňuje především to**, že vytváření udržitelných pracovních míst a boji s nezaměstnaností náleží ústřední význam pro další vývoj celé EU. Pouze na základě viditelných úspěchů v této oblasti se může podařit (opětovně) dosažení akceptace EU ze strany obyvatelstva. Města, jako centra strukturálních změn, jsou problematikou nezaměstnanosti dotčena obzvlášť;

2.23 **požaduje**, aby politika trhu práce členských zemí více zohledňovala potřeby městských regionů a aby k tomu byly společně s funkčními městskými regiony trhu práce vypracovány vhodné koncepty. Pakty, dohody a institucionální úmluvy pro sladění národní, regionální a lokální politiky trhu práce, tak jak představují územní pakty o zaměstnanosti, mohou sloužit jako základ. Jejich prostřednictvím se na úrovni měst posílí propojení hospodářské, regionální politiky a politiky trhu práce. Měly by se dále rozšiřovat a podporovat z prostředků EU;

2.24 Souhlasí s Evropskou komisí, že velká množství cizinců žijících ve městech jsou příležitostí, aby byla města konkurenceschopná, potřebují přitáhnout a podpořit lidi mnoha různých dovedností; imigranti mohou často účelně zaplnit některé mezery; Podporuje tedy doporučení Evropské komise uvedené v její nedávné zprávě o fungování přechodných období pro volný pohyb osob, tedy doporučuje, aby členské státy důkladně zvážily, zda je nezbytné pokračování těchto omezení z hlediska situace na jejich trhu práce a skutečností doložených touto zprávou;

2.25 **kriticky upozorňuje na to**, že rozhodující význam má kvalita vytvořených pracovních míst. Přírůstky zaměstnanosti v poslední době vyplynuly převážně z nárůstu částečných pracovních úvazků a nových způsobů zaměstnávání. V jednotlivých oborech klesá kvalita nabízených pracovních míst a/nebo nejsou nabízeny služební poměry odpovídající právním normám. Z těchto forem zaměstnanosti, které často nezajistí ekonomickou stabilitu pracovníků, vznikají nové sociální deformace. Po soukromém hospodářství a podnicích se vyžaduje vytvoření pracovních míst, která by umožnila stále zaměstnání. Flexibilizace trhu práce na úkor sociální jistoty a bezpečnosti zaměstnání není trvalým řešením a proto by měly různé veřejné správy dohlédnout na to, aby k tomu nedocházelo;

2.26 **podtrhuje**, že zamezení sociálnímu vyčlenění a z toho vyplývajícím problémům – od vzniku ghatt až po kriminalitu – je základní podmínkou vzniku kvality života ve městech; Veřejná správa by se měla obzvláště věnovat skupinám, které jsou více ohroženy sociálním vyloučením. Zvláštní pozornost patří imigrantům;

2.27 **zdůrazňuje**, že začlenění iniciativ Společenství jako Urban a Equal do národních a regionálních operačních programů nesmí znamenat snížení inovačního dosahu programů a iniciativ EU. Naopak je třeba podněcovat inovační charakter městských iniciativ v rámci nové politiky soudržnosti a podporovat propojení nápadů a přenesení jejich aplikovatelnosti;

2.28 za tímto účelem **žádá** Komisi, aby iniciativy v oblasti městského prostředí – jelikož jsou výrazem hlavních směrů EU a mají příznačný a přenosný charakter, který by si měly zachovat i při příštím plánování – byly navzájem srovnatelné a aby účinnost opatření byla měřitelná z hlediska kvality i množství.

3. Doporučení Výboru regionů

Výbor regionů

3.1 **vyzývá** Evropskou komisi, aby ve všech politikách Společenství zohledňovala městskou dimenzi. K tomu je nutný přístup, který zjišťuje, analyzuje a zohledňuje konkrétní problémy městské reality a také hodnotí vlivy politik Společenství na města. Aby to bylo možné zajistit, zdá se být nezbytné zapojení zodpovědných zástupců institucí z měst do všech fází vývoje politiky a programů a také provádění a hodnocení;

3.2 **upozorňuje** na nutnost vylepšené koordinace městské dimenze mezi všemi útvary Evropské komise, především mezi

GŘ pro regionální politiku, GŘ pro životní prostředí, GŘ pro dopravu, GŘ pro zaměstnanost, sociální věci a rovné příležitosti a GŘ pro zdraví a ochranu spotřebitele. Ve všech programech EU je městské dimenzi nutné přisuzovat větší pozornost – z finančního i územního hlediska;

3.3 **zdůrazňuje** také nutnost většího sladění mezi Evropskou komisí, Evropským parlamentem a Radou, aby se vytvořila jasnější agenda opatření EU pro města;

3.4 **doporučuje** Evropské komisi posílení „interservice working group“ zapojením expertů z měst a také vytvoření „task force“ se členy s různými funkcemi – podle vzoru pracovní skupiny *Urban-logement* v Evropském parlamentu, která je složena ze zástupců různých frakcí. Doporučuje se také vytvoření fór pro pravidelný dialog s městy o politikách EU, které se jich týkají, jak se to již praktikuje v oblasti životního prostředí;

3.5 **vyzývá** Evropskou komisi a členské státy, aby – podobně jako u sociálního a občanského dialogu – vyhlásily „územní dialog“, který by různým regionálním a městských úřadům a jejich národním a evropským svazům umožnil zahrnout jejich názory do přípravy, projednávání a rozhodování o politikách, které se týkají měst a regionů, vnášet opatření a tak je i spoluuotvářet. Dialog se svazy samospráv⁽¹⁾, který Evropská komise v roce 2003 zahájila ve spolupráci s Výborem regionů, je pouze prvním krokem tímto směrem;

3.6 **se vyslovuje** pro organizování setkání Rady a členských států na vysoké úrovni před každým jarním summitem. Tohoto setkání by se kromě účastníků „územního dialogu“ měla účastnit především Evropská komise, Evropský parlament, Výbor regionů a také sítě měst. Rovněž **dává podnět** ke každoročním zasedáním ministrů členských států odpovědných za politiku měst, jimž by měla předcházet setkání zástupců sítí měst a evropských i národních svazů obcí, jako např. Rady evropských obcí a regionů (CEMR). Interservice working group Evropské komise by na těchto zasedáních měla pravidelně informovat o stavu své práce;

3.7 **vyzývá** vlády členských států, aby v národních politikách více zohledňovaly městskou dimenzi. Především je nutné zajistit, aby byla města vybavena takovými finančními zdroji, které jsou nutné k plnění jejich úkolů. Prohlouben by měl být také dialog s městy a jejich svazy a měl by získat pevnou formu formálních konzultací;

⁽¹⁾ Sdělení Komise *Dialog se svazy samospráv o utváření politiky Evropské unie* KOM(2003) 811 z 19. prosince 2003.

3.8 **poukazuje** na ústřední význam výzkumu a vývoje pro dosažení lisabonských cílů. **Vyzývá** proto, aby se významná role měst ve výzkumné politice v 7. rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace projevila ve formě „urban mainstreaming“. Městská dimenze byla dosud rozhodně projednávána pouze v tématech životního prostředí a dopravy. Naproti tomu je nutné zahrnutí městských výzkumných aspektů do všech tematických oblastí a specifických programů. Důležité je v této souvislosti vhodnými opatřeními více podporovat propojení měst s vysokými školami a výzkumnými zařízeními. Tím by se mělo dosáhnout synergie pro rozvoj měst a většího povědomí veřejnosti o oblasti výzkumu a vývoje. Jedním takovým opatřením by mohla být např. soutěž o titul „Evropské město vědy“;

3.9 7. rámcový program pro výzkum a technický rozvoj by měl posílit roli měst ve výměně informací a znalostí, zajistit, aby rozdělení zdrojů a politik v oblasti inovace odpovídalo potřebám společnosti obecně a zvláště potřebám občanů, a zaručit podporu nadnárodního výzkumu v oblasti rozvoje měst;

3.10 **zdůrazňuje** důležitost subsidiarity a význam zapojení podnárodních úrovní do programování a provádění politiky soudržnosti. Decentralizace v řízení strukturálních fondů nesmí vést k centralizaci politiky soudržnosti na úrovni členských států;

3.11 **žádá** Evropskou komisi, aby při uplatňování mechanismů řízení a kontroly aktivit měst zohlednila zásadu proportionality;

3.12 **požaduje** větší a transparentnější účast orgánů místních samospráv na přípravě, vypracování a provádění národních programů reforem a dále požaduje, aby členské státy zahrnuly do svých výročních zpráv pro Evropskou komisi zvláštní kapitolu o opatřeních týkajících se provádění těchto programů na místní úrovni;

3.13 **vítá** zohlednění městské dimenze v návrzích nařízení EK o strukturálních fondech a o Fondu soudržnosti pro období 2007–2013;

3.14 **požaduje** posílení městské dimenze ve Strategických obecných zásadách pro soudržnost pro období 2007–2013. Skutečné zapojení městské dimenze musí zajistit Evropská komise. Například jednoznačným stanovením městské dimenze v prováděcích zprávách členských států a ve výroční zprávě Evropské komise, které jsou upraveny v člancích 27 a 28 návrhu obecného nařízení o strukturálních fondech ⁽¹⁾;

3.15 **zdůrazňuje** zásadní roli prospektivních a strategických opatření pro řešení problémů nezaměstnanosti, která jsou prováděna orgány místních samospráv především formou návrhů na vytvoření alternativních pracovních míst v tzv. nových oblastech vytváření pracovních míst;

3.16 **vítá** společné iniciativy Evropské komise a EIB Group JEREMIE, JASPERS a JESSICA. Rovnoprávný přístup k těmto systémům financování pro všechny státní úrovně představuje podstatný předpoklad pro jejich úspěch; Proto **doporučuje**, aby městská dimenze nebyla zohledněna pouze při navrhování a provádění programů zaměstnanosti, nýbrž aby města byla vybavena nutnými pravomocemi, správními nástroji a rozpočtovými prostředky;

3.17 **doporučuje** vypracování, pravidelnou aktualizaci a šíření údajů a analýz, které znázorňují komplexní realitu měst a umožňují lepší odhad situace ve městech. Podporuje především iniciativy jako ESPON nebo STÄDTEAUDIT;

3.18 **podporuje** další rozvoj sítí mezi městy za účelem výměny zkušeností a osvědčených postupů. Přitom by se mělo stavět na stávajících sítích jako URBACT s pilotním projektem „European Urban Knowledge Network“, hlavních bodech spolupráce mezi městy z různých regionů, Eurocities atd. Měly by se zohlednit také iniciativy národních a evropských svazů, jež zastupují zájmy měst;

3.19 **doporučuje** Evropské komisi, aby požádala země, které dostávají tuto podporu, o vyčlenění významné části prostředků z Fondu soudržnosti na projekty týkající se udržitelné městské dopravy.

V Bruselu dne 26. dubna 2006

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

⁽¹⁾ Návrh nařízení Rady o obecných ustanoveních týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti KOM(2004) 492 ze 14. července 2004.

Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Dialog s občanskou společností mezi EU a kandidátskými zeměmi

(2006/C 206/05)

VÝBOR REGIONŮ,

S OHLEDEM NA sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o dialogu mezi občanskými společnostmi Evropské unie a kandidátských zemí (KOM(2005) 290 v konečném znění);

S OHLEDEM NA rozhodnutí Evropské komise ze dne 29. června 2005 konzultovat toto sdělení v souladu s článkem 265 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství;

S OHLEDEM NA rozhodnutí předsedy VR ze dne 29. září 2005 pověřit Komisi pro vnější vztahy vypracováním stanoviska ke strategii Evropské komise týkající se pokroku v procesu rozšíření;

S OHLEDEM NA své stanovisko k finanční perspektivě - sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu s názvem „Budování naší společné budoucnosti - politické výzvy a rozpočtové prostředky rozšířené Unie v období 2007-2013“ KOM(2004) 101 v konečném znění (CdR 162/2004 fin ⁽¹⁾), zpravodaj: Sir Albert Bore, člen městské rady v Birminghamu (UK, SES));

S OHLEDEM NA své stanovisko k Doporučení Evropské komise týkající se pokroku Turecka na cestě k přistoupení, KOM (2004) 656 v konečném znění, (CdR 495/2005, zpravodajka: paní Helene Lund, radní města Farum (DK/SES));

S OHLEDEM NA své stanovisko k Návrhu rozhodnutí Rady týkajícího se principů, priorit a podmínek obsažených v evropském partnerství s Chorvatskem, KOM (2004) 275 v konečném znění (CdR 499/2004, zpravodaj: pan Gottardo, člen regionální rady Friulsko-Julského Benátska (Itálie/ELS));

S OHLEDEM NA výsledky veřejné internetové konzultace Evropské komise o Budoucím programu pro aktivní evropské občanství 2007-2013;

S OHLEDEM NA rozhodnutí Rady ze dne 26. ledna 2004, kterým se stanoví akční program Společenství na podporu aktivního evropského občanství (občanská účast) (2004/100/ES);

S OHLEDEM NA svůj návrh stanoviska (CdR 50/2006) přijatý Komisí pro vnější vztahy a decentralizovanou spolupráci dne 28. února 2006 (zpravodaj: **pan Gottardo**, člen regionální rady Friulsko-Julského Benátska (Itálie/ELS));

VZHLEDEM ke klíčové roli, kterou občanská společnost hraje v členských zemích při seznamování občanů s projekty evropské integrace a podpoře národních, regionálních a místních orgánů, jež se zabývají ekonomickými, sociálními a politickými otázkami, jež jsou nutné pro úspěšné dokončení procesu přistoupení;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 164, 5.7.2005, s. 4.

VZHLEDEM k nutnosti dialogu mezi občanskými společnostmi EU a členských zemí za účelem zrychlení a posílení procesu rozvoje vzájemného pochopení sociálních a politických systémů a vzájemného respektu pro kultury;

VZHLEDEM k přínosu, který s sebou ponese zajištění decentralizovaného přístupu při vytváření sítí občanských společností v EU a členských zemích za účelem rozvoje vzájemného porozumění a šíření informací o evropském integračním procesu;

přijal jednomyslně toto stanovisko na 64. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 26. a 27. dubna 2006 (jednání ze dne 27. dubna).

1. Názory Výboru regionů

1.1 Všeobecné poznámky

Výbor regionů

1.1.1 **vítá** sdělení Evropské komise, jež se snaží realizovat třetí pilíř své strategie, který je založen na dialogu s občanskou společností a týká se Turecka, Chorvatska a budoucích kandidátských zemí;

1.1.2 **souhlasí** zejména s tím, že evropské instituce musejí svou pozornost přesunout směrem k veřejnosti v členských zemích, jež byla v minulosti zanedbávána, co se týče rozhodnutí, následků a příležitostí předchozích rozšíření, a proto integrační proces často chápala jako něco, co jí bylo uloženo, a ne jako něco, k čemu se hlásila;

1.1.3 v návaznosti na závěry Rady ze dne 3. října 2005, jež zdůrazňují nutnost zajištění souhlasu občanů pro proces přistoupení, **se domnívá**, že zprostředkování následků dalšího rozšíření Společenství se nesmí omezovat na občany kandidátských zemí, ale musí se týkat i aktérů občanské společnosti členských států. Schopnost Společenství rozšiřovat se – základní podmínka přistoupení – bude také určována podle stupně do jakého budou občané Unie přijímat další rozšíření;

1.1.4 **podporuje** rozhodnutí Komise zahrnout regionální a místní orgány do politického dialogu, který se má rozvíjet se všemi kandidátskými zeměmi, zatímco budou směřovat k přistoupení k EU; proto **považuje** VR za klíčový subjekt v rámci třetího pilíře strategie Komise, neboť byl přímo vyzván k podpoře dialogu s občanskou společností; proto **žádá**, aby byl přímo zahrnut do budoucí práce Komise v oblasti dialogu s občanskou společností, a to zejména tam, kde se bude jednat o informační a komunikační opatření;

1.1.5 **upozorňuje** na nerovnováhu ve sdělení Komise, jež se téměř výhradně zabývá Tureckem; **domnívá** se, že širší sdělení o třetím pilíři, které by se týkalo všech kandidátských zemí, a ne pouze Turecka a Chorvatska, by bylo bývalo užitečnější;

1.1.6 **uvádí** zejména rozdíl v přístupu Komise k finanční podpoře: pro aktivity vztahující se k Turecku je stanoven minimální – i když provizorní – rozpočet, zatímco pro aktivity vztahující se k Chorvatsku není stanovena finanční podpora žádná;

1.1.7 **se domnívá**, že by mělo být v kompetenci každého členského státu, aby rozhodl jak nejlépe vypracovat informační a integrační politiku pro občany kandidátských zemí, jež jsou obyvateli příslušného členského státu, **je** však **názoru**, že úkolem Komise by měla zůstat formulace společného přístupu, platného pro současné i potenciální kandidátské země, jež by sděloval *důvod existence*, význam a možný přínos evropského integračního procesu, a to prostřednictvím informačních kampaní zaměřených na občany všech kandidátských zemí a prováděných regionálními a místními orgány;

1.1.8 v této souvislosti **zdůrazňuje**, že je nutné svěřit síti evropských občanských společností, jež fungují v občanské společnosti každé kandidátské země a pracují se školami a univerzitami v těchto zemích, úkol – spolu s přiměřenou finanční podporou – úkol sdělit svým občanům informace o historii, institucích, *důvodu existence* a budoucím rozvoji evropského integračního procesu, a zejména smysl evropského občanství, jež po dokončení procesu přistoupení přijmou spolu se svým národním občanstvím;

1.1.9 navíc **navrhuje** zorganizování a institucionalizaci setkání regionálních a místních volených zástupců v rámci EU a jejich protějšků ze všech kandidátských zemí; v současnosti to podle modelů Dohody o stabilizaci a přidružení není zavedený postup, co se týče Chorvatska a potenciálních kandidátských zemí západního Balkánu;

1.2 Současné a nové aktivity: Turecko

1.2.1 **znovu zdůrazňuje** svůj názor, že by bylo přínosné zřídit spolu s tureckými místními orgány Společný poradní výbor, se znepokojením však **konstatuje**, že turecké národní orgány musejí ještě dokončit kroky, jež jsou nutné pro vlastní zřízení SPV VR/Turecko;

1.2.2 **bere na vědomí** návrh Komise zahrnout NO do procesu integrace tureckých občanů do členských států EU, **zdůrazňuje** však, že decentralizovaný přístup se zapojením místních orgánů je pro usnadnění tohoto záměru nezbytný;

1.2.3 **zdůrazňuje** potřebu zvláštní výroční zprávy Komise o respektování práv menšin v Turecku a **domnívá se**, že by bylo vhodné přidělit pevnou částku z předvstupních zdrojů NO a sdružením místních zástupců, jež se zabývají ochranou práv menšin a užíváním menšinových a regionálních jazyků;

1.2.4 **vítá** záměr Komise podporovat organizace, jež podporují práva žen a rovné příležitosti, a **zdůrazňuje** potřebu napomáhat aktivní účasti žen v místní politice a monitorovat ji;

1.2.5 **vítá** zapojení tureckých studentů do programů Společenství Jean Monnet, **považuje** však za nezbytné – za použití nové technologie tam, kde je to vhodné – decentralizovat a rozšířit tento přístup, aby byla účast umožněna také odlehklým univerzitám a studentům, kteří nepokračují ve vyšším vzdělávání;

1.2.6 **vítá** rozvoj mezikulturních výměn, jež by se mohly stát ústředním prvkem dialogu s EU, a **vyzývá** Komisi, zejména její ankarskou delegaci, aby přijala decentralizovaný přístup, který se bude zabývat nevládními organizacemi v odlehklých tureckých regionech a v regionech, kde se mluví menšinovými jazyky, a aby využila programů Společenství *Kultura a média* na podporu zachování těchto jazyků;

1.2.7 **souhlasí** s nutností podporovat dialog mezi náboženskými komunitami a sdruženími a **očekává**, že o tomto dialogu bude v budoucnosti formou sdělení o dialogu s občanskou společností řádně informován;

1.2.8 **se domnívá**, že by bylo užitečné, aby byl VR zapojen do podpory veřejných internetových debat a účastnil se internetových iniciativ, jež Komise organizuje na stránkách poskytujících informace o Turecku;

1.3 *Současné a nové aktivity: Chorvatsko*

1.3.1 **lituje**, že dohoda o stabilizaci a přidružení s Chorvatskem nestanovuje vytvoření Společného poradního výboru VR a chorvatských místních a regionálních orgánů, a **upozorňuje** Komisi na potřebu podpořit tuto žádost VR, aby se zamezilo opakovaným podobným chybám s ohledem na potenciální kandidátské země na západním Balkáně;

1.3.2 **konstatuje**, že Chorvatsko je zapojeno do většího počtu programů Společenství a **vyzývá** k většímu partnerství chorvatských měst a měst EU prostřednictvím programu Občané pro Evropu a k většímu partnerství chorvatských regionů

a regionů EU, zejména regionů v rámci Cíle 1 těch členských států, které k EU přistoupili v roce 2004, a to prostřednictvím programu Leonardo da Vinci a dalších programů;

1.3.3 **upozorňuje** Komisi na nutnost zaměřit se zejména na podporu respektování menšinových jazyků a bilingvismu a práv menšin v chorvatské občanské společnosti;

1.3.4 **vítá** záměr Komise zahrnout programy vyrobené evropskými regionálními a místními vysílacími společnostmi do svých plánů na financování televizních programů, jež veřejnost informují o EU; aby byl zajištěn úspěch těchto programů, **zdůrazňuje** v této souvislosti význam užití regionálních jazyků a jazyků národních menšin;

1.3.5 co se týče nových aktivit, jež mají být vytvořeny s aktivním zapojením chorvatské občanské společnosti, **považuje** za podstatné, aby byla podporována přeshraniční spolupráce, zejména podporou Euroregionů a mezináboženského dialogu;

1.3.6 **bere na vědomí** záměr chorvatské vlády vytvořit národní strategii rozvoje občanské společnosti a zřídit Radu pro rozvoj občanské společnosti, jejímž úkolem bude zajistit to, že přidělování národních finančních zdrojů různým aktivitám chorvatské občanské společnosti, bude probíhat s nezbytnou transparentností.

2. Doporučení Výboru regionů

2.1 *Všeobecná doporučení*

Výbor regionů

2.1.1 **se domnívá**, že by bylo vhodné, aby Komise od roku 2006 vydávala ročně souhrnný a vyváženější dokument o pokroku v dialogu s občanskou společností, přičemž by brala větší ohled na odlišné podmínky všech kandidátských zemí a zahrнула specifickou zprávu o dialogu mezi náboženskými komunitami a sdruženími;

2.1.2 **vyzývá** k tomu, aby byl rozpočet na roční financování aktivit na podporu rozvoje dialogu s občanskou společností, pro každou kandidátskou zemi specifický, pravidelně připojován k budoucím sdělením o dialogu s občanskou společností;

2.1.3 **navrhuje**, aby Komise prozkoumala možnost vytvoření evropské sítě občanské společnosti, jež by respektovala národní, regionální a místní kulturní rozmanitost EU a využívala školy a univerzity za účelem informování veřejnosti v kandidátských zemích a členských státech o historii, kultuře a evropské integraci ostatních států;

2.1.4 **zdůrazňuje**, že dialog by se měl zaměřit na pozitivní aspekty evropské integrace;

2.1.5 **vyzývá** Komisi, aby využívala síť Circom a soukromé televizní kanály v regionech a městech EU a kandidátských zemí pro vysílání televizních programů pro širokou veřejnost za účelem rozvoje dialogu s občanskou společností mezi EU a kandidátskými zeměmi; navíc Komisi **žádá**, aby podpořila účast novinářů z tureckého a chorvatského národního, regionálního a místního tisku i tisku, jež se zabývá menšinami, na plenárních zasedáních VR;

2.1.6 **se domnívá**, že zvláštní pozornost by se měla věnovat rovným příležitostem a úloze ženských sdružení, a proto navrhuje, aby Komise dala přednost projektům NO, jež usilují o zajištění respektování rovných příležitostí a o větší zapojení žen v sociálních a politických aktivitách; v této souvislosti **vyzývá** Komisi, aby pro kandidátské země poskytla specifické programy, vytvořené za účelem boje proti přímé a nepřímé diskriminaci v ekonomickém, sociálním i politickém životě a ve vzdělávacím a mediálním sektoru;

2.1.7 **zdůrazňuje**, že Chorvatsko je v současné době vyloučeno z akčního programu Společenství, jež podporuje orgány, které jsou činné v oblasti aktivního evropského občanství (občanská účast);

2.2 Turecko

2.2.1 **bere na vědomí** odhad Evropské komise, že na pokrytí nákladů na programy pro dialog s občanskou společností na rok 2006 bude třeba prostředků ve výši 40 miliónů eur; v této souvislosti **se omnívá**, že přehled o využití dostupných prostředků, jež by byl vypracován v polovině období, by byl přínosem; a **domnívá se**, že by bylo účinnější přijmout přístup, který bere v úvahu konkrétní potřeby, spíše než přidělovat pevnou částku, jak navrhuje sdělení, s výjimkou předem stanoveného víceletého přidělování prostředků na podporu práce NO a sdružení místních zástupců, jež usilují o ochranu práv menšin a užití rodných jazyků menšin;

2.2.2 **vyzývá** turecké orgány, aby podnikly potřebné kroky k vytvoření Společného poradního výboru tureckých místních orgánů a VR;

2.2.3 **vyzývá** Komisi, aby navýšila finanční prostředky pro programy Jean Monnet a akci Jeana Monneta, které podporují univerzitní kurzy o evropské integraci v zařízeních mimo velká města a také hlavní turecké univerzity; v této souvislosti **se domnívá**, že podobné programy by měly být k dispozici i pro studenty na středoškolském stupni;

2.2.4 s ohledem na zapojení NO z odlehlých oblastí Turecka **doporučuje** vytvoření bližších kontaktů se sdruženími, jež zastupují místní orgány a regionální a místní média;

2.2.5 **vyzývá** Evropskou komisi, aby zesílila svůj apel na turecké orgány, co se týče řádného zastoupení žen v orgánech místní vlády; z tohoto důvodu **vyzývá** k vytvoření každoročně udělované evropské ceny, odměňující zapojení žen do místní politiky v Turecku;

2.2.6 **navrhuje**, aby Komise za účelem podpory partnerství mezi tureckými městy a městy EU využila pomoci členů VR, kteří by každý rok mohli „adoptovat“ určitý počet obecních rad a najít jim partnerské protějšky v EU: to by mohlo proběhnout například na roční konferenci pořádané Komisí spolu s VR;

2.2.7 **vyzývá** Evropskou komisi, aby jej zahrnula do internetové podpory veřejných debat on-line, včetně vytvoření a zahájení internetové stránky, která bude poskytovat informace o rozšíření a o aktivitách organizovaných jako součást dialogu s občanskou společností v Turecku;

2.3 Chorvatsko

2.3.1 **vyzývá** Evropskou komisi, aby od roku 2006 jednoznačně vyčlenila část celkové roční částky, jež je k dispozici v rámci programu předvstupní pomoci, na financování aktivit spojených s dialogem s občanskou společností;

2.3.2 **znovu zdůrazňuje** svůj zájem o dialog s chorvatskými regionálními a místními orgány a **vyzývá** k dohodám o stabilizaci a přidružení s dalšími zeměmi západního Balkánu za výslovným účelem vytvoření Společného poradního výboru s VR;

2.3.3 **navrhuje**, aby byly vytvořeny specifické partnerské programy, které by spojily chorvatské regionální orgány veřejné správy a regiony EU v rámci Cíle 1 (od roku 2007 Cíle konvergence) a které by si vyměňovaly osvědčené postupy ve využívání předvstupních fondů Společenství, a zejména navrhuje, aby regionální partnerské iniciativy byly řádně zaneseny do vzdělávacího programu Leonardo da Vinci;

2.3.4 **navrhuje** zahájení informační kampaně na podporu vzájemného porozumění a šíření evropského poselství na místní úrovni, a to i v jazycích národnostních menšin; měla by být zapojena chorvatská regionální média, včetně těch, jež zastupují národnostní menšiny;

2.3.5 **vyzývá** Evropskou komisi, aby chránila práci organizací občanské společnosti zastupujících národnostní menšiny v Chorvatsku a aby vydávala výroční zprávu o respektování práv národnostních menšin a zaměřila se zejména na užití bilingvismu v místních a regionálních správách;

2.3.6 **navrhuje**, aby Chorvatsku byla od roku 2007 umožněna účast v akčním programu Společenství, jenž podporuje

orgány, které jsou činné v oblasti aktivního evropského občanství (občanská účast);

2.3.7 **navrhuje**, aby Komise požadovala, aby se zástupce občanské společnosti členských států EU mohl jako pozorovatel účastnit Rady pro rozvoj občanské společnosti, kterou zřídila chorvatská vláda.

V Bruselu dne 27. dubna 2006

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů k následujícím tématům

- sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Společný program pro integraci - Rámec pro integraci státních příslušníků třetích zemí v Evropské unii“
- sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Vzájemné souvislosti migrace a rozvoje: Některé konkrétní pokyny“
- návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o společných normách a postupech v členských státech při vrácení nelegálně pobývajících státních příslušníků třetích zemí

(2006/C 206/06)

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Vzájemné souvislosti migrace a rozvoje: Některé konkrétní pokyny“ KOM(2005) 390 v konečném znění a „Společný program pro integraci - Rámec pro integraci státních příslušníků třetích zemí v Evropské unii“ KOM(2005) 389 v konečném znění,

s ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o společných normách a postupech v členských státech při vrácení nelegálně pobývajících státních příslušníků třetích zemí KOM(2005) 391 v konečném znění,

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 1. září 2005 požádat Výbor regionů, v souladu s čl. 265 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství, o vypracování stanoviska k tomuto tématu,

s ohledem na rozhodnutí svého předsedy ze dne 23. září 2005 pověřit Komisi pro vnější vztahy vypracováním stanoviska k tomuto tématu,

s **ohledem na** článek 63 Smlouvy o založení Evropského společenství,

s **ohledem na** směrnici Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany,

s **ohledem na** směrnici Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oběťmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány,

s **ohledem na** směrnici Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty,

s **ohledem na** své stanovisko k Zelené knize o přístupu EU k řízení ekonomické migrace (CdR 82/2005 fin),

s **ohledem na** své stanovisko ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o imigraci, integraci a zaměstnanosti (CdR 223/2003 fin), Úř. věst. C 109, 30.4.2004, s. 0046-0049;

s **ohledem na** návrh stanoviska (CdR 51/2006 rev. 1) přijatý Komisí pro ústavní záležitosti, evropskou správu a prostor svobody, bezpečnosti a práva dne 2. března 2006 (zpravodaj: pan Andreas SCHIEDER (AT/SES)),

přijal toto stanovisko na 64. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 26. a 27. dubna 2006 (jednání ze dne 27. dubna).

I. SDĚLENÍ KOMISE RADĚ, EVROPSKÉMU PARLAMENTU, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ: SPOLEČNÝ PROGRAM PRO INTEGRACI - RÁMEC PRO INTEGRACI STÁTNÍCH PŘÍSLUŠNÍKŮ TŘETÍCH ZEMÍ V EVROPSKÉ UNII; KOM(2005) 389 V KONEČNÉM ZNĚNÍ

1. Názory Výboru regionů

Výbor regionů

1.1 **vítá**, že Komise vyhověla požadavku Evropské rady na vypracování návrhů soudržného evropského rámce pro integraci státních příslušníků třetích zemí;

1.2 **konstatuje**, že Komise se ve své první odpovědi zaměřila především na návrhy konkrétních opatření na důsledné uplatňování společných základních zásad (SZZ) integrace, jakož i na podpůrné mechanismy EU (návrhy nových akcí na úrovni EU i členských států, nové způsoby zaručení souladu opatření na evropské a národní úrovni);

1.3 **oceňuje**, že tabulka osvědčených postupů na národní i evropské úrovni, kterou předmětné sdělení obsahuje, je postavena na *Společných základních zásadách pro integraci* (přijatých Evropskou radou v listopadu 2004) i na Příručce pro tvůrce

politiky a odborníky na integraci, na přípravných akcích pro integraci státních příslušníků třetích zemí (INTI) a na chystaném zřízení Evropského fondu pro integraci;

1.4 **hodnotí negativně**, že pořadí návrhů předložených Komisí nevyjadřuje jejich prioritu. Tu mají podle přání Komise stanovit členské státy samy;

1.5 **vítá** názor Komise, že integrace je oboustranný proces;

1.6 **považuje za důležité**, že byla určena opatření na posílení schopnosti obyvatelstva hostitelské země přizpůsobit se (ve smyslu mezikulturního povědomí a zprostředkování znalostí, přijímání migrace) a posílena úloha soukromých organizací v oblasti řízení rozmanitosti a spolupráce s médii (podpora dobrovolných etických kodexů);

1.7 **vítá**, že integrace má probíhat na základě uznávání základních hodnot EU. Zde je třeba vyzdvihnout především občanské aspekty vstupních programů;

1.8 **vítá** pozornost, jakou sdělení věnuje vzdělávání, a znovu klade důraz na to, že je nezbytné zavést opatření a zvláštní nástroje v oblasti školství, aby byla umožněna úplná integrace přistěhovalců do školského systému přijímající země a tím i do celé společnosti;

1.9 **zdůrazňuje**, že zaměstnání je třeba považovat za klíčovou složku procesu integrace. Důležité jsou zejména inovační návrhy na zamezení diskriminace, uznání vzdělání a profesních zkušeností prostřednictvím zavedení společných opatření ohledně takového uznávání ve všech členských státech, zapojení sociálních partnerů do integračních opatření, podporu vzdělávacích kapacit malých podniků, profesních a odborových svazů a pozitivní opatření na podporu zaměstnávání přistěhovalců. Zdůrazňuje, že by měla být v rámci celé EU stanovena jednotná, jasná a nediskriminační kritéria hodnocení vzdělávacích systémů jednotlivých zemí a profesních zkušeností občanů z členských států EU;

1.10 **zdůrazňuje**, že integrace je dynamický, oboustranný proces vzájemného přizpůsobování. Významnými nástroji v tomto ohledu jsou uvítací iniciativy a nabídky na podporování důvěry;

1.11 **zdůrazňuje důležitost**, že povědomí o základních hodnotách EU je třeba zvyšovat jak u přistěhovalců, tak i v hostitelské společnosti;

1.12 **vyzdvihuje**, že podporování přístupu na trh práce a ke vzdělávacím příležitostem a uznání kvalifikací a profesních zkušeností jsou podstatnými součástmi procesu integrace;

1.13 **vítá**, že má být podpořeno posilování kapacit veřejných a soukromých poskytovatelů služeb pro oboustranné působení na státní příslušníky třetích zemí (překladatelské služby, mezikulturní znalosti, řízení integrace a rozmanitosti, poradní programy);

1.14 **souhlasí**, že je třeba podpořit častá setkávání přistěhovalců a občanů hostitelské země, společná fóra, mezikulturní dialog, osvětu o přistěhovalcích a jejich kultuře a vytvořit životní podmínky ve městech příznivé pro integraci;

1.15 **zdůrazňuje**, že evropská Charta základních lidských práv zaručuje respektování rozmanitosti kultur a právo na svobodu náboženství, pokud to není v rozporu s jinými nedotknutelnými evropskými právy, Všeobecnou deklarací lidských práv nebo národními právy;

1.16 **podtrhuje** důležitost účasti přistěhovalců na procesu demokratizace a při formulování integračních politik a opatření, zejména na místní úrovni;

1.17 **je potěšen**, že seznam osvědčených postupů je obšírný a vztahuje se na všechny podstatné oblasti integrace.

V tomto smyslu může být cenným východiskem pro koordinaci integrační politiky mezi jednotlivými členskými státy;

1.18 **vyzdvihuje**, že je nutné si stanovit jasné cíle. Ty se mají přezkoumat pomocí ukazatelů a hodnotících mechanismů, aby bylo možné přizpůsobit opatření, vyhodnotit dosažené pokroky v oblasti integrace a zvýšit účinnost výměny informací;

1.19 **považuje spolupráci a výměnu informací za obzvláště důležité** (národní kontaktní místa pro integraci – NKPI, Příručka pro tvůrce politiky a odborníky na integraci, internetová stránka o integraci).

2. Doporučení Výboru regionů

Výbor regionů

2.1 **zdůrazňuje**, že výběr a způsob uskutečnění akcí by mohl být proveden v kontextu vlastní národní situace a tradic, avšak na příslušné návrhy se nahlíží jako na klíčové prvky všech integračních politik členských států;

2.2 **zdůrazňuje**, že středem pozornosti by měl být genderový aspekt a situace mládeže a dětí z rodin přistěhovalců;

2.3 **doporučuje**, aby základní znalosti jazyka, historie a institucí hostitelské společnosti byly považovány za nezbytný předpoklad pro integraci;

2.4 **požaduje**, aby bylo vynaloženo úsilí v oblasti vzdělávání na schopnost přistěhovalců úspěšněji a aktivněji se zapojit do společnosti. Měly by být zaručeny např. školní osnovy odrážející rozmanitost a zvláštní podpora mladých přistěhovalců v oblasti vzdělávání. Navíc je třeba zdůraznit význam předškolního vzdělávání a také potřebu vytvořit projekty pro usnadnění přechodu ze školy do zaměstnání, k čemuž by měly sloužit vhodné programy v členských státech;

2.5 **zdůrazňuje** že, kromě „účinných opatření na potírání kriminality mladých přistěhovalců“, jak uvádí Komise, by měla být podporována také účinná politika prevence a včasné informovanosti;

2.6 **zdůrazňuje**, že podpora přístupu přistěhovalců k institucím, veřejným a soukromým statkům a službám by měla být základní podmínkou integrace;

2.7 **klade důraz na to**, že přijetí jiného životního stylu a názoru má nepřekročitelnou mez, kterou představuje dodržování lidských práv a boj proti všem druhům diskriminace, zvláště diskriminace na základě pohlaví, pod záštitou zákonů EU a mezinárodních zákonů. Je třeba zajistit zvláštní ochranu přistěhovalek a za podmínek rovnoprávnosti zabezpečit jejich plný přístup k zaměstnání, vzdělání a politickému životu evropské demokratické společnosti a rovněž chránit jejich právo na sebeurčení tím, že se bude zamezovat nuceným sňatkům, bojovat proti domácímu násilí, zabezpečí se jejich sexuální a reprodukční práva a zakáží se ponižující praktiky, jako je například obřízka u žen, apod. O lidských právech nelze diskutovat a jejich nedodržování nelze ospravedlnit žádnou tradicí a/nebo kulturou; proto je třeba navrhnout a vypracovat zvláštní informační, preventivní a podpůrná opatření a opatření pro zvýšení obecného povědomí, jejichž cílem bude potlačit všechny diskriminační a/nebo ponižující praktiky či zvyky, a pokročit tak na poli rovných příležitostí jak pro muže, tak pro ženy pocházející z imigrace;

2.8 **zdůrazňuje**, že sdělení má sklon k obsahové volnosti, nezávaznosti a analytické nejasnosti. Celkově je zarážející, že sdělení klade důraz na „měkká opatření“ (např. dialog, fóra, zprostředkování informací atd.), přičemž význam těchto opatření nesmí být podceňen. Opatření strukturálně důležitá pro integraci, jako je politická účast přistěhovalců, jsou zmiňována spíše okrajově (zásada č. 9);

2.9 **podporuje** jasné dělení a řazení podle příslušné politické, právní, strukturální a institucionální odpovědnosti a zúčastněných subjektů hostitelské společnosti i podle důležitosti opatření. V tomto smyslu je třeba také dále rozvíjet společné základní zásady, a tím je posílit jako nástroj;

2.10 **souhlasí s** podniknutím kroků ke koherentnímu přístupu na úrovni EU. Měl by být konsolidován právní rámec pro vstup a pobyt včetně práv a povinností;

2.11 **konstatuje**, že ve sdělení se jako naléhavý úkol zdůrazňuje problematika rovnosti mezi muži a ženami. Proto by měl být také předmětný dokument napsán jazykem respektujícím pohlaví;

2.12 **požaduje**, aby každý budoucí nástroj migrace v právním rámci pro vstup a pobyt zohledňoval otázky rovných příležitostí a práv pro přistěhovalce;

2.13 **vyzdvihuje** význam zapojení zájmových skupin - především v kontextu participace - a záměr zřídit Evropské fórum pro integraci zastřešujících evropských organizací (konzultace, doporučení, úzká vazba na NKPI). Měl by být přizván Evropský parlament (EP), Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV) a Výbor regionů (VR). Evropské fórum pro integraci by mělo být zapojeno do konferencí konajících se

v rámci přípravy příštích Příruček pro tvůrce politiky a odborníky na integraci. Výroční zpráva o migraci a integraci by měla pokračovat a být dále rozvíjena;

2.14 **zdůrazňuje**, že mnoho zmíněných opatření (uvítací iniciativy, nabídky pomoci, zlepšení znalostí obyvatel hostitelské země, nabídky kurzů, ...) by se mělo provádět na místní úrovni. Musí jim být proto také bezpodmínečně nutně poskytnuty nezbytné zdroje. Totéž platí pro regionální úroveň (vytvoření nástrojů informovanosti, vstupní programy, kulturní programy, ...);

2.15 **požaduje** pro obce a regiony přiměřené finanční prostředky na provádění integračních opatření;

2.16 **navrhuje** zřízení databanky (např. s informacemi o uznání vzdělání a kvalifikací, s informacemi o potřebách přistěhovalců, ...);

2.17 **zdůrazňuje**, že místní a regionální úrovně mohou mít nepostradatelný přínos v oblasti integrace a mohou přinášet rozsáhlé znalosti a „know how“. Proto by měly být co nejdříve a plně zapojeny do přípravy strategií a do celého procesu;

2.18 **požaduje** opatření a pobídky pro přistěhovalce k využívání navrhovaných konceptů (např. pobídky k hledání zaměstnání a ke vzdělávání);

2.19 **zdůrazňuje**, že je nezbytné zlepšit metodiku pro stanovení počtu přistěhovalců, aby bylo možné lépe nastavit a odpovídajícím způsobem upravit integrační opatření, o jejichž zavedení se rozhodne.

II. SDĚLENÍ KOMISE RADĚ, EVROPSKÉMU PARLAMENTU, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ „VZÁJEMNÉ SOUVISLOSTI MIGRACE A ROZVOJE: NĚKTERÉ KONKRÉTNÍ POKYNY“; KOM(2005) 390 V KONEČNÉM ZNĚNÍ

1. Názory Výboru regionů

Výbor regionů

1.1 **konstatuje**, že sdělení obsahuje kroky ke zlepšení vlivu migrace na rozvoj. Základem je sdělení z prosince 2002. Hlavním tématem je severojižní migrace;

1.2 **si je vědom**, že spolu s dopadem emigrace na rozvoj zemí původu je rovněž důležité prozkoumat účinky rozvojové spolupráce na emigraci, neboť ta je faktorem, která ji přímo ovlivňuje. Migrační toky lze dlouhodobě kontrolovat pouze poskytováním pomoci zemím, odkud migrace pochází, aby tyto země mohly poskytovat svým občanům vhodné příležitosti.

1.3 **oceňuje**, že sdělení pevně spoléhá na podporu dočasněho a virtuálního návratu za účelem přenosu znalostí a zkušeností ku prospěchu zemí původu a jejich rozvoje (brain-circulation místo brain-drain);

1.4 **je potěšen**, že zapojení migrační politiky do rozvojové politiky a užitek vracejících se přistěhovalců jsou považovány za obzvláště důležité pro rozvoj, snazší přenos kapitálu a zpětné převody i pro spolufinancování projektů založených na penězích ze zpětných převodů;

1.5 **souhlasí s tím**, že sdělení zamýšlí zcela obecně udržet kontakt mezi státy původu a přistěhovalci. (To se rovněž často projevuje i v politice státního občanství jednotlivých členských států.);

1.6 **zdůrazňuje** význam širších perspektiv z hlediska funkce přistěhovalců jako stavitelů mostů (bridgebuilders) ke státům původu. Tento přístup by měl sloužit jako argument pro doplnění školního vzdělání v jazyce hostitelské země doplňkovou výukou čtení a psaní v mateřštině;

1.7 **konstatuje**, že z diskusí o Zelené knize pro legální je jasné, že v budoucnu půjde primárně o podporu dočasněho zaměstnávání a imigrace vysoce kvalifikovaných pracovních sil.

2. Doporučení Výboru regionů Výbor regionů

Výbor regionů

2.1 **konstatuje**, že finanční toky mohou přispět k dosažení rozvojových cílů. Mají však čistě soukromý charakter, a nemohou proto nahradit státní rozvojovou pomoc. Tuto okolnost by bylo třeba patřičně zohlednit;

2.2 **zdůrazňuje**, že poplatky a podmínky převodů peněz jsou neuspokojivé. Jsou požadována opatření ke snížení poplatků, ke zvýšení bezpečnosti a urychlení zpracování transakcí. Ty lze realizovat v krátké době. Dopady na rozvoj by však měly být definovány jako dlouhodobější cíl;

2.3 **navrhuje** stanovit následující opatření:

- podpora levnějších, rychlejších a bezpečnějších převodů,
- lepší informační materiál,
- transparentnost,
- právní rámec,
- technický rámec,
- přístup k finančním službám.

2.4 **je potěšen**, že rozvojové země mají být podpořeny při lokalizaci své diaspor a při vytváření kontaktů s jejími příslušníky. Elita mezi příslušníky diaspor má být využívána vytvářením databank pro informování vlád v zemích původu migrantů. V případě potřeby může být elita vyzvána k návratu. Mělo by se však ujasnit, že zanesení diaspor do databank smí být prováděno pouze na dobrovolné bázi;

2.5 **uznává**, že dočasnou migrací se má zvýšit potenciál v zemi původu. To by však nemělo platit jako všeobecný rámec pro pracovníky v rámci sezónních prací;

2.6 **zdůrazňuje**, že zmíněná zpětná migrace a dočasný nebo virtuální návrat není podle platného práva (směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajících rezidenty) možný, protože i přistěhovalci s časově neomezeným právem na usazování ztrácejí tento statut, pokud se delší dobu nezdržují v hostitelské zemi. Prověření ohlášené ve sdělení Komise o tom, jak státní příslušníci třetích zemí nemají ztratit právo na usazování, přestože se v rámci programů navrácení dočasně vrací do vlasti, proto **vítá**;

2.7 **navrhuje** vytvořit společné předpisy, jež by přistěhovalcům, kteří očekávají přiznání časově neomezeného práva na usazování nebo kteří na ně mají nárok, umožnily, aby mohli po období, které považují za vhodné, cestovat do země svého původu bez toho, že by tím přišli o status dlouhodobě či trvale žijícího státního příslušníka třetí země;

2.8 **oceňuje**, že předmětné sdělení odráží mezinárodně sílí diskusi o chápání přistěhovalců jako aktérů rozvoje (zpětné převody peněz, přenos znalostí ...). Pod tímto úhlem pohledu se dočasná migrace jeví jako pozitivní, ale měla by být nejprve prověřena opatření založená na dobrovolnosti návratu resp. motivačního systému.

2.9 **požaduje proto**, aby se v této souvislosti znovu uvažovalo o tom, co by pro integrační politiku měla znamenat nadnárodnost;

2.10 **oceňuje**, že sdělení vychází ze zajímavé perspektivy, která chápe vysílající země jako strany zainteresované na řízení migrace. Tyto pozitivní aspekty dočasné migrace a dočasněho návratu by ovšem vyžadovaly neomezené právo na opětovné přicestování pro dlouhodobě nebo na delší dobu usazené přistěhovalce (na rozdíl od směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, která stanoví automatické zrušení již získaného práva k pobytu při nepřítomnosti v prostoru EU);

2.11 **vítá**, že ve sdělení se klade důraz na podporování dočasné migrace, pokud je založena na dobrovolné bázi a na bázi motivačního systému. Dočasná migrace může být velmi užitečným nástrojem rozvoje zemí třetího světa;

2.12 **domnívá se**, že dočasná migrace může být efektivní pouze v případě, že migrantům bude po dočasném návratu do země původu povolen opětovný vstup do hostitelské země. **Vyzývá** proto členské státy, jež v současné době brání opakovaným vstupům, aby zákaz zrušily;

2.13 **uznává**, že sezónní zaměstnání přináší dotyčným stranám krátkodobý užitek, neboť jim je krátkodobě umožněno získat peníze a profesní zkušenosti. Dotyční se však vracejí do země původu bez naděje na zlepšení své ekonomické a sociální situace. Podle názoru Výboru regionů by měla být upřednostněna dlouhodobější perspektiva;

2.14 **vítá** podporování programů návratu. Ty však mohou fungovat jen tehdy, pokud je prováděna účinná rozvojová politika i prostřednictvím posílení koordinovaných opatření na decentralizovanou spolupráci;

2.15 **požaduje** tedy dostatečné investice do infrastruktury a vzdělání a kontrolu vynaložení prostředků přímo na místě;

2.16 **doporučuje**, aby s ohledem na migranty za sezónní prací, kteří jsou potenciálně nejvíce vystaveni riziku vykořisťování, byla stanovena vhodná opatření na zamezení tomuto riziku;

2.17 **je si vědom**, že návrhy předmětného sdělení obsahují na jedné straně zacílené a do budoucna směřující přístupy, na vyřešení výše zmíněných rozporů se bude muset ovšem ještě pracovat;

2.18 **zdůrazňuje**, že musí být zajištěno, že v EU nepřevládou restriktivní přístupy;

2.19 **vyzdvihuje**, že nesmí nastat negativní scénář, kdy obsáhlá opatření k nucenému návratu budou uznána za legitimní argumentem podpory rozvoje, aniž by existoval systém širokých možností legální imigrace pro všechny úrovně kvalifikací (viz návrh směrnice o společných normách a postupech v členských státech při vrácení nelegálně pobývajících příslušníků třetích zemí, KOM(2005) 391);

2.20 **zdůrazňuje**, že je třeba přiznat nejvyšší důležitost rozvojové pomoci zemím původu přistěhovalců a podpořit prostřednictvím dohod a specifických programů spolupráci s nimi ve všech oblastech;

2.21 **zdůrazňuje**, že místní a regionální úrovně mohou mít nepostradatelný přínos v oblasti integrace a mohou přinášet

rozsáhlé znalosti a „know how“. Proto by měly být co nejdříve a plně zapojeny do přípravy strategií a do celého procesu.

III. NÁVRH KOMISE TÝKAJÍCÍ SE SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY O SPOLEČNÝCH NORMÁCH A POSTUPECH V ČLENSKÝCH STÁTECH PŘI VRÁCENÍ NELEGÁLNĚ POBÝVAJÍCÍCH STÁTNÍCH PŘÍSLUŠNÍKŮ TŘETÍCH ZEMÍ; KOM(2005) 391 V KONEČNÉM ZNĚNÍ

1. Názory Výboru regionů

Výbor regionů

1.1 **zdůrazňuje**, že účinná návratová politika je nezbytnou součástí dobře promyšlené a věrohodné migrační politiky;

1.2 **vyzdvihuje**, že směrnice má zaručit spravedlivé a průhledné řízení;

1.3 **konstatuje**, že prostřednictvím harmonizovaného dvoufázového postupu (rozhodnutí o návratu – vydání a uplatnění rozhodnutí o vyhoštění) má být uskutečněna zásada dobrovolného návratu (motivace);

1.4 **je potěšen**, že zavedení zákazu opětovného vstupu, platného v celé EU, poskytuje rovněž základnu pro společné datové propojení (Schengenský informační systém druhé generace - SIS II).

2. Doporučení Výboru regionů

Výbor regionů

2.1 **požaduje**, aby zásady právního státu a práva na spravedlivý soud (fair-trial) nesměly být obětovány xenofobii a zaměřeny na pouhá ekonomická hlediska;

2.2 **zdůrazňuje**, že při zavedení minimálních záruk procesní ochrany je třeba věnovat pečlivou pozornost přiměřenosti donucovacích opatření. Protože přistěhovalci musí často při návratu do vlasti počítat s tvrdými odvetnými opatřeními, bylo by třeba přijmout též opatření nezbytná k zajištění ochrany lidských práv a tu také jednoznačně upřednostnit před vyhoštěním;

2.3 **lituje**, že se neuvažovalo o žádných zvláštních ochranných předpisech pro ženy, dívky a nezletilé či pro zdravotně postižené;

2.4 **požaduje**, aby i oběti a svědci obchodování s lidmi a jiných trestných činů spáchaných v souvislosti s migrací byli pod ochranou EU;

2.5 **zdůrazňuje**, že lidská práva, tak jak jsou stanovena v právních předpisech Společenství a především v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, a také jak je zmiňuje Charta základních práv Evropské unie, by měla být základem pro tvorbu nových předpisů. Výslovným a povinným odkazem na konkrétní články Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Charty se má zajistit jejich dodržení ze strany členských států při provedení směrnice. Měkké formulace (náležitým způsobem, v souladu) podstupují riziko, že budou interpretovány příliš zešíroka;

2.6 **požaduje**, aby se pouhý nelegální pobyt na území členského státu už nepovažoval za jedinou pádnou indicii o nebezpečí útěku. Tento přístup by představoval nepřipustné odsouzení předem, které je v rozporu s článkem 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (právo na spravedlivý soud);

2.7 **vyzdvihuje** důležitost ochrany obětí a svědků obchodování s lidmi. Oběti a svědci obchodování s lidmi mají být využíváni jako nástroje nejen pro účely trestních řízení. Spíše by měla být před návratem zohledněna situace v zemi původu, aby se nenapomáhalo vydírání a nebezpečnému vyhrožování pachatelů;

2.8 **zasazuje se o to**, aby se pod formulací „ohrožení veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku“ chápalo pouze velmi závažné porušení hlavních zájmů členských států, které je důvodem pro uložení zákazu opětovného vstupu. Na přechýny s nepatrným dopadem na obecné blaho, jako např. nelegální pobyt osob s nízkou kvalifikací, se tato sankce uvalit nemá;

2.9 **doporučuje** povolit pomoc při úhradě nákladů řízení osobám, které nedisponují dostatečným množstvím prostředků,

nezávisle na odhadu nutnosti. Nezbytnost této finanční podpory nelze během probíhajícího řízení s ohledem na budoucnost skutečně posoudit. Proto by o poskytnutí procesní pomoci měl rozhodnout fakt nemajetnosti;

2.10 **požaduje** úměrnost donucovacích opatření (předběžná vazba), neboť přistěhovalci musí často při návratu do vlasti počítat s tvrdými odvetnými opatřeními. Jednotlivci mají sklony k extrémnímu chování. Právě zde je přesto nutné neztrácet lidská práva ze zřetele;

2.11 **vysvětluje**, že členské státy by měly být povinny zaručit osobám v předběžné vazbě odpovídající zdravotní péči;

2.12 **vyslovuje se pro to**, aby Úmluva o právech dítěte ze dne 20. listopadu 1989 byla uplatňována v celém svém rozsahu. Je nutno obzvláště zdůraznit práva na svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání. Ochrana soukromí, ochrana před použitím násilí, týráním a zanedbáním péče, právo na zdravotní prevenci, právo na vzdělání, školní docházku a odbornou přípravu a ochrana menšin;

2.13 **vyzdvihuje**, že pro fungování systematiky předmětné směrnice je třeba zajistit, aby byly na území jednotlivých členských států uznány a umožněny zasluky z jiných členských států. To má být zajištěno uzavíráním dvoustranných nebo vícestranných dohod, které musí rovněž obsahovat nezbytnou pomoc úřadů;

2.14 **vyslovuje se** pro zřízení centrálního počítačového systému pro uchovávání osobních údajů. Výkonné úřady jednotlivých členských států by měly mít do systému přístup a měly by mít povinnost provádět nezbytné přenosy dat.

Doporučení 1

Článek 5

Návrh znění Evropské komise KOM(2005) 391 v konečném znění - 2005/0167 (COD)	Pozměňovací návrh
<p style="text-align: center;">Článek 5</p> <p style="text-align: center;">Příbuzenské vztahy a zájem dítěte</p> <p>Při provádění této směrnice členské státy náležitě uváží povahu a pevnost příbuzenských vztahů státního příslušníka třetí země, délku jeho pobytu ve členském státě, kulturní a sociální pouta k zemi původu a skutečnost, zda má rodinu. Uváží také zájem dítěte podle Úmluvy OSN o právech dítěte z roku 1989.</p>	<p style="text-align: center;">Článek 5</p> <p style="text-align: center;">Příbuzenské vztahy a zájem dítěte</p> <p>Při provádění této směrnice členské státy podle článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod náležitě uváží povahu a pevnost příbuzenských vztahů státního příslušníka třetí země, délku jeho pobytu ve členském státě, kulturní a sociální pouta k zemi původu a skutečnost, zda má rodinu. Budou rovněž respektovat Uváží také zájem dítěte podle Úmluvy OSN o právech dítěte z roku 1989.</p>

Odůvodnění

Výbor regionů má zvláštní zájem na tom, aby lidská práva, tak jak jsou stanovena v právních předpisech Společenství a především v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, byla základem pro tvorbu nových předpisů. Výslovným a povinným odkazem na konkrétní články Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod se zajistí jejich dodržení ze strany členských států při provedení směrnice. Měkké formulace (náležitým způsobem, v souladu) podstupují riziko, že budou interpretovány příliš zeširoka.

Doporučení 2

Čl. 6 odst. 2

Návrh znění Evropské komise KOM(2005) 391 v konečném znění - 2005/0167 (COD)	Pozměňovací návrh
<p style="text-align: center;">Článek 6</p> <p style="text-align: center;">Rozhodnutí o návratu</p> <p>2. V rozhodnutí o návratu se poskytne přiměřená lhůta k dobrovolnému opuštění území v délce až čtyř týdnů, jestliže žádné důvody nezavádají příčinu k domněnce, že by se dotčená osoba během této lhůty mohla skrývat před spravedlností. Některé povinnosti zaměřené na předcházení nebezpečí skrývání se před spravedlností, jako pravidelné hlášení orgánům, složení finanční záruky, předložení dokladů nebo povinnosti pobývat na určitém místě, lze uložit po dobu uvedené lhůty.</p>	<p style="text-align: center;">Článek 6</p> <p style="text-align: center;">Rozhodnutí o návratu</p> <p>2. V rozhodnutí o návratu se poskytne přiměřená lhůta k dobrovolnému opuštění území v délce až čtyř týdnů, jestliže žádné důvody nezavádají příčinu k domněnce, že by se dotčená osoba během této lhůty mohla skrývat před spravedlností. Některé povinnosti zaměřené na předcházení nebezpečí skrývání se před spravedlností, jako pravidelné hlášení orgánům, složení finanční záruky, předložení dokladů nebo povinnosti pobývat na určitém místě, lze uložit po dobu uvedené lhůty.</p> <p>2a Nebezpečí skrývání se před spravedlností se už nepředpokládá pouze proto, že se státní příslušník třetí země neoprávněně zdržuje na území členského státu.</p>

Odůvodnění

Navrhované doplnění slouží k vyjasnění, že se pouhý nelegální pobyt na území členského státu už nesmí považovat za jedinou pádnou indicii o nebezpečí útěku. Tento přístup by představoval nepřijatelné odsouzení předem, které je v rozporu s článkem 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (právo na spravedlivý soud).

Doporučení 3

Čl. 6 odst. 5

Návrh znění Evropské komise KOM(2005) 391 v konečném znění - 2005/0167 (COD)	Pozměňovací návrh
<p style="text-align: center;">Článek 6</p> <p style="text-align: center;">Rozhodnutí o návratu</p> <p>5. Ze solidárních, humanitárních nebo jiných důvodů mohou členské státy kdykoliv rozhodnout o udělení autonomního povolení k pobytu nebo jiného oprávnění zakládajícího právo pobytu státnímu příslušníku třetí země, který pobývá na jejich území neoprávněně. V tomto případě se rozhodnutí o návratu nevydá nebo jestliže rozhodnutí o návratu již bylo vydáno, zruší se.</p>	<p style="text-align: center;">Článek 6</p> <p style="text-align: center;">Rozhodnutí o návratu</p> <p>5. Ze solidárních, humanitárních nebo jiných důvodů mohou členské státy kdykoliv rozhodnout o udělení autonomního povolení k pobytu nebo jiného oprávnění zakládajícího právo pobytu státnímu příslušníku třetí země, který pobývá na jejich území neoprávněně. V tomto případě se rozhodnutí o návratu nevydá nebo jestliže rozhodnutí o návratu již bylo vydáno, zruší se.</p> <p>5a <u>Členské státy chrání oběti a svědky obchodování s lidmi. V těchto případech se rozhodnutí o návratu nevydá nebo, jestliže rozhodnutí o návratu již bylo vydáno, se zruší, dokud nebude zaručeno, že oběti a svědci obchodování s lidmi mohou být vráceni do třetí země, která je pro ně bezpečná. Aby se podpořilo náležité provádění těchto činností na ochranu práv přistěhovalců členskými státy, Evropská unie by měla rozhodnout o různých mechanismech, jak je finančně podpořit.</u></p>

Odůvodnění

Výbor regionů chce navrhovanou změnou zdůraznit důležitost ochrany této pronásledované skupiny lidí. Oběti a svědci obchodování s lidmi mají být využíváni jako nástroje nejen pro účely trestních řízení. Spíše je třeba před návratem zohlednit situaci v zemi původu, aby se nenapomáhalo vydírání a nebezpečnému vyhrožování pachatelů.

Evropská unie musí nést svůj díl odpovědnosti ve všech politikách boje proti nelegálnímu přistěholectví, které vzhledem k současné situaci není individuálním problémem jednotlivých zemí, ale výzvou pro celou Unii jako celek. Finanční výhled Evropské unie na období let 2007–2013 stanovuje mechanismy pro ekonomickou pomoc v rámci programu určeného na prostor svobody, bezpečnosti a práva. Jisté složky tohoto programu jsou určeny na imigrační a integrační politiku a bude je možné částečně využít k těmto účelům.

Doporučení 4

Čl. 8 odst. 2

Návrh znění Evropské komise KOM(2005) 391 v konečném znění - 2005/0167 (COD)	Pozměňovací návrh
<p>1. Členské státy mohou výkon rozhodnutí o návratu odložit o přiměřenou dobu podle konkrétních okolností jednotlivého případu.</p> <p>2. Členské státy odloží výkon rozhodnutí o vyhoštění za těchto okolností:</p> <p>(a) státní příslušník třetí země není schopen vycestovat ani není schopen převozu do země návratu kvůli svému tělesnému stavu nebo duševní způsobilosti,</p> <p>(b) technické důvody, například nedostatečná dopravní kapacita nebo jiné problémy, znemožňují výkon vyhoštění v souladu se zásadami lidskosti a za současného plného respektování lidských práv a důstojnosti státního příslušníka třetí země,</p> <p>(c) nedostatečná jistota, že nezletilé osoby bez doprovodu bude možno předat rodinnému příslušníkovi, rovnocennému zástupci, poručníkovi nezletilé osoby nebo příslušnému úředníkovi země návratu v místě opuštění území nebo po příjezdu poté, co se vyhodnotí podmínky, do kterých nezletilá osoba bude vrácena, jestliže budou tyto okolnosti i nadále trvat.</p> <p>3. Jestliže se výkon rozhodnutí o návratu nebo výkon rozhodnutí o vyhoštění odloží podle článku 1 a 2, lze vzhledem/za účelem předcházení nebezpečí skrývání se před spravedlností některé povinnosti, jako pravidelné hlášení orgánům, složení finanční záruky, předložení dokladů nebo povinnosti pobývat na určitém místě, uložit dotyčnému státnímu příslušníku třetí země, předloženi dokladů nebo povinnosti pobývat na určitém místě, lze uložit po dobu uvedené lhůty.</p>	<p>1. Členské státy mohou výkon rozhodnutí o návratu odložit o přiměřenou dobu podle konkrétních okolností jednotlivého případu.</p> <p>2. Členské státy odloží výkon rozhodnutí o vyhoštění za těchto okolností:</p> <p>(a) státní příslušník třetí země není schopen vycestovat ani není schopen převozu do země návratu kvůli svému tělesnému stavu nebo duševní způsobilosti,</p> <p>(b) technické důvody, například nedostatečná dopravní kapacita nebo jiné problémy, znemožňují výkon vyhoštění v souladu se zásadami lidskosti a za současného plného respektování lidských práv a důstojnosti státního příslušníka třetí země.</p> <p>e) nedostatečná jistota, že nezletilé osoby bez doprovodu bude možno předat rodinnému příslušníkovi, rovnocennému zástupci, poručníkovi nezletilé osoby nebo příslušnému úředníkovi země návratu v místě opuštění území nebo po příjezdu poté, co se vyhodnotí podmínky, do kterých nezletilá osoba bude vrácena, jestliže budou tyto okolnosti i nadále trvat.</p> <p><u>2a Členské státy by v každém případě měly odložit výkon rozhodnutí o vyhoštění nezletilé osoby bez doprovodu, dokud nebude možné zaručit, že tato osoba bude v místě opuštění území nebo příjezdu předána rodinnému příslušníkovi, rovnocennému zástupci, poručníkovi nebo příslušnému úředníkovi země návratu, a to na základě uvážení vyššího zájmu nezletilého a podmínek, do kterých nezletilá osoba bude vrácena.</u></p> <p>3. Jestliže se výkon rozhodnutí o návratu nebo výkon rozhodnutí o vyhoštění odloží podle článku 1 a 2, lze vzhledem/za účelem předcházení nebezpečí skrývání se před spravedlností některé povinnosti, jako pravidelné hlášení orgánům, složení finanční záruky, předloženi dokladů nebo povinnosti pobývat na určitém místě, uložit dotyčnému státnímu příslušníku třetí země předloženi dokladů nebo povinnosti pobývat na určitém místě, lze uložit po dobu uvedené lhůty.</p>

Odůvodnění

Bylo by závažné a proti všem mezinárodním úmluvám o ochraně lidských práv, a především proti newyorské Úmluvě o právech dítěte, kdyby byla členským státům ponechána možnost učinit vyhoštění nezletilých osob bez daného ověření, které je nutné pro uvážení vyššího zájmu nezletilého, který je základním kritériem, jež by mělo ovlivnit každé rozhodnutí týkající se nezletilých osob.

Doporučení 5

Čl. 9 odst. 3

Návrh znění Evropské komise KOM(2005) 391 v konečném znění - 2005/0167 (COD)	Pozměňovací návrh
<p style="text-align: center;">Čl. 9 odst. 3</p> <p style="text-align: center;">Zákaz opětovného vstupu</p> <p>3. Zákaz opětovného vstupu lze zrušit zejména v takových případech, kdy dotčený státní příslušník třetí země:</p> <p>a) je osobou, na kterou se rozhodnutí o návratu nebo rozhodnutí o vyhoštění vztahuje poprvé,</p> <p>b) se dotčený státní příslušník třetí země ohlásil na konzulárním zastoupení členského státu;</p> <p>c) uhradil všechny náklady vzniklé z předchozího řízení o návratu.</p>	<p style="text-align: center;">Čl. 9 odst. 3</p> <p style="text-align: center;">Zákaz opětovného vstupu</p> <p>3. Zákaz opětovného vstupu lze kdykoliv zrušit, zejména v takových případech, kdy dotčený státní příslušník třetí země:</p> <p>a) je osobou, na kterou se rozhodnutí o návratu nebo rozhodnutí o vyhoštění vztahuje poprvé,</p> <p>b) se dotčený státní příslušník třetí země ohlásil na konzulárním zastoupení členského státu;</p> <p>e) uhradil všechny náklady vzniklé z předchozího řízení o návratu.</p>

Odůvodnění

Navrhovaná změna konkretizuje předpis. Především výslovná vázanost zrušení zákazu opětovného vstupu na úhradu nákladů řízení o návratu v písmeně c) by mohla vést k neoprávněné pozitivní diskriminaci zámožných jedinců či dokonce finančně silných band převaděčů. Pro Výbor regionů zůstává otevřený i smysl požadavku podat zprávu konzulárnímu úřadu.

Doporučení 6

Čl. 12 odst. 3

Návrh znění Evropské komise KOM(2005) 391 v konečném znění - 2005/0167 (COD)	Pozměňovací návrh
<p style="text-align: center;">Článek 12</p> <p style="text-align: center;">Soudní opravné prostředky</p> <p>3. Členské státy zajistí, aby dotčený státní příslušník třetí země měl možnost získat právní radu, právní zastoupení a v případě potřeby jazykovou pomoc. Právní pomoc je dostupná tomu, komu chybí dostatečné prostředky v tom smyslu, že této pomoci je třeba k zajištění účinného přístupu ke spravedlnosti.</p>	<p style="text-align: center;">Článek 12</p> <p style="text-align: center;">Soudní opravné prostředky</p> <p>3. Členské státy zajistí, aby dotčený státní příslušník třetí země měl možnost získat právní radu, právní zastoupení a v případě potřeby jazykovou pomoc. Právní pomoc je dostupná tomu, komu chybí dostatečné prostředky. v tom smyslu, že této pomoci je třeba k zajištění účinného přístupu ke spravedlnosti.</p>

Odůvodnění

Výbor regionů doporučuje povolit pomoc při úhradě nákladů řízení osobám, které nedisponují dostatečným množstvím prostředků, nezávisle na odhadu nutnosti. Nezbytnost této finanční podpory nelze během probíhajícího řízení s ohledem na budoucnost skutečně posoudit. Proto by o poskytnutí procesní pomoci měl rozhodnout fakt nemajetnosti.

Doporučení 7

Čl. 14 odst. 1

Návrh znění Evropské komise KOM(2005) 391 v konečném znění - 2005/0167 (COD)	Pozměňovací návrh
<p style="text-align: center;">Článek 14 Předběžná vazba</p> <p>1. Zavadávají-li vážné důvody příčinu k domněnce, že existuje nebezpečí skrývání se před spravedlností a jestliže by uplatnění méně závažných donucovacích opatření, jako pravidelné hlášení orgánům, složení finanční záruky, předložení dokladů, povinnosti pobývat na určitém místě či jiných preventivních opatření, nebylo dostatečně účinné, vezmou členské státy do předběžné vazby státního příslušníka třetí země, na kterého se vztahuje nebo bude vztahovat rozhodnutí o vyhoštění či rozhodnutí o návratu.</p>	<p style="text-align: center;">Článek 14 Předběžná vazba</p> <p>1. Zavadávají-li vážné důvody příčinu k domněnce, že existuje nebezpečí skrývání se před spravedlností a jestliže by uplatnění méně závažných donucovacích opatření, jako pravidelné hlášení orgánům, složení finanční záruky, předložení dokladů, povinnosti pobývat na určitém místě či jiných preventivních opatření, nebylo dostatečně účinné, vezmou členské státy do předběžné vazby státního příslušníka třetí země, na kterého se vztahuje nebo bude vztahovat rozhodnutí o vyhoštění či rozhodnutí o návratu. Použije se čl. 6 odst. 2a.</p>

Odůvodnění

Navrhované doplnění slouží k vyjasnění, že se pouhý nelegální pobyt na území členského státu už nesmí považovat za jedinou pádnou indicii o nebezpečí útěku. Tento přístup by představoval nepřipustné odsouzení předem, které je v rozporu s článkem 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (právo na spravedlivý soud).

Doporučení 8

Čl. 15 odst. 1

Návrh znění Evropské komise KOM(2005) 391 v konečném znění - 2005/0167 (COD)	Pozměňovací návrh
<p style="text-align: center;">Článek 15 Podmínky předběžné vazby</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby se v rámci výkonu předběžné vazby zacházelo se státními příslušníky třetí země důstojně a v souladu se zásadami lidskosti, s úctou k jejich základním právům a podle mezinárodního a vnitrostátního práva. Na požádání se jim neprodleně dovolí navázat kontakt s právními zástupci, rodinnými příslušníky a příslušnými konzulárními orgány, jakož i s dotčenými mezinárodními a nevládními organizacemi.</p>	<p style="text-align: center;">Článek 15 Podmínky předběžné vazby</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby se v rámci výkonu předběžné vazby zacházelo se státními příslušníky třetí země důstojně a v souladu se zásadami lidskosti a článkem 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod s úctou k jejich základním právům a podle mezinárodního a vnitrostátního práva. Obzvláště se dbá na přiměřenost nezbytných donucovacích opatření. Na požádání se jim neprodleně dovolí navázat kontakt s právními zástupci, rodinnými příslušníky a příslušnými konzulárními orgány, jakož i s dotčenými mezinárodními a nevládními organizacemi.</p>

Odůvodnění

Navrhovaná změna slouží ke konkretizaci povinnosti stanovené v článku 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, že nikdo nesmí být podroben mučení nebo nelidskému či ponižujícímu trestu nebo zacházení.

Výbor regionů obzvláště zdůrazňuje požadavek přiměřenosti donucovacích opatření, neboť přistěhovalci musí často při návratu do vlasti počítat s tvrdými odvetnými opatřeními. Jednotlivci mají sklony k extrémnímu chování. Právě zde je přesto nutné neztrácet lidská práva ze zřetele.

Doporučení 9

Čl. 15 odst. 2

Návrh znění Evropské komise KOM(2005) 391 v konečném znění - 2005/0167 (COD)	Pozměňovací návrh
<p style="text-align: center;">Článek 15</p> <p style="text-align: center;">Podmínky předběžné vazby</p> <p>2. Předběžná vazba bude vykonávána ve specializovaných zařízeních pro předběžnou vazbu. Jestliže členský stát nemůže poskytnout ubytování ve zvláštním zařízení pro předběžnou vazbu a musí se uchýlit k poskytnutí ubytování ve věznici, zajistí, aby státní příslušníci třetí země v předběžné vazbě byly vždy fyzicky odděleny od vězňů.</p> <p>Zvláštní pozornost se věnuje postavení zranitelných osob. Členské státy zajistí, aby nezletilé osoby v předběžné vazbě nebyly ponechány ve společné vězeňské cele. Nezletilé osoby bez doprovodu jsou od dospělých osob odloučeny, ledaže se má zato, že odloučení není v zájmu dítěte.</p>	<p style="text-align: center;">Článek 15</p> <p style="text-align: center;">Podmínky předběžné vazby</p> <p>2. Předběžná vazba bude vykonávána ve specializovaných zařízeních pro předběžnou vazbu. Jestliže členský stát nemůže poskytnout ubytování ve zvláštním zařízení pro předběžnou vazbu a musí se uchýlit k poskytnutí ubytování ve věznici, zajistí, aby státní příslušníci třetí země v předběžné vazbě byly vždy fyzicky odděleny od vězňů. <u>Odpovídající zdravotní péče v případě fyzických a psychických problémů je zajištěna. Ošetřování zraněných osob se věnuje zvláštní pozornost.</u></p> <p><u>Ohledy se berou zejména na zvláštní potřeby žen. V předběžné vazbě jsou muži a ženy vždy fyzicky odděleni.</u></p> <p>Zvláštní pozornost se věnuje postavení zranitelných osob. <u>Členské státy zajistí dodržování Úmluvy o právech dítěte ze dne 20. listopadu 1989.</u> Členské státy <u>zejména</u> zajistí, aby nezletilé osoby v předběžné vazbě nebyly ponechány ve společné vězeňské cele. Nezletilé osoby bez doprovodu jsou od dospělých osob odloučeny, ledaže se má zato, že odloučení není v zájmu dítěte.</p>

Odůvodnění

Navrhované změny by měly objasnit, že členské státy mají povinnost zaručit osobám v předběžné vazbě odpovídající zdravotní péči.

Výslovně mají být zakotvena práva žen a dívek.

Úmluva o právech dítěte ze dne 20. listopadu 1989 musí být uplatňována v celém svém rozsahu. Je nutno obzvlášť zdůraznit práva na svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání. Ochrana soukromí, ochrana před použitím násilí, týráním a zanedbáním péče, právo na zdravotní prevenci, právo na vzdělání, školní docházku a odbornou přípravu a ochrana menšin.

Doporučení 10

Čl. 11 odst. 1

Návrh znění Evropské komise KOM(2005) 391 v konečném znění - 2005/0167 (COD)	Pozměňovací návrh
<p style="text-align: center;">Článek 11</p> <p style="text-align: center;">Forma</p> <p>1. Rozhodnutí o návratu a o vyhoštění se vydají v písemné podobě.</p> <p>Členské státy zajistí, aby se v rozhodnutí uvedly věcné i právní důvody a aby dotčený státní příslušník třetí země byl písemně informován o dostupných opravných prostředcích.</p>	<p style="text-align: center;">Článek 11</p> <p style="text-align: center;">Forma</p> <p>1. Rozhodnutí o návratu a o vyhoštění se vydají v písemné podobě.</p> <p>Členské státy zajistí, aby se v rozhodnutí uvedly věcné i právní důvody a aby dotčený státní příslušník třetí země byl písemně informován o dostupných opravných prostředcích.</p> <p>1a Členské státy uznávají a umožňují doručení úředních písemností a rozhodnutí jiných členských států v rámci výše uvedených řízení.</p>

Odůvodnění

Pro fungování systematiky předmětné směrnice je třeba zajistit, aby byly na území jednotlivých členských států uznány a umožněny zásilky z jiných členských států. To je třeba zajistit uzavíráním dvoustranných nebo vícestranných dohod, které musí rovněž obsahovat nezbytnou pomoc úřadů.

Doporučení 11

nový článek 16a

V Bruselu dne
KOM(2005) 391 v konečném znění

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o společných normách a postupech v členských státech při vrácení nelegálně pobývajících státních příslušníků třetích zemí

Výše uvedený dokument se doposud skládal z kapitol I až VI.

Výbor regionů se vyslovuje pro doplnění znění o kapitole V.a následovně:

Kapitola V.a CENTRÁLNÍ POČÍTAČOVÝ SYSTÉM

Článek 16a

Centrální počítačový systém pro uchování osobních údajů

1. Členské státy uchovávají a aktualizují příslušné osobní údaje nelegálně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, které jednotlivé členské státy vracejí resp. mají vracet, v počítačovém systému poskytovaném centrálně Evropskou unií.
2. Výkonné úřady členských států mají do tohoto systému přístup a jsou povinny provádět přenosy dat uvedené v odstavci 1.

V Bruselu dne 27. dubna 2006

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů k návrhu doporučení Evropského parlamentu a Rady o nadnárodní mobilitě uvnitř Společenství pro účely všeobecného a odborného vzdělávání: Evropská charta kvality mobility

(2006/C 206/07)

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na návrh doporučení Evropského parlamentu a Rady o *nadnárodní mobilitě uvnitř Společenství pro účely všeobecného a odborného vzdělávání: Evropská charta kvality mobility* KOM(2005) 450 v konečném znění;

s ohledem na rozhodnutí Rady ze dne 10. října 2005 konzultovat VR na základě článku 265 odst.1 Smlouvy o založení Evropského společenství k tomuto tématu;

s ohledem na rozhodnutí předsedy Výboru regionů ze dne 10. listopadu 2005, kterým pověřil Komisi pro kulturu a vzdělávání, aby vypracovala stanovisko k tomuto tématu;

s ohledem na stanovisko Komise pro kulturu, vzdělávání a výzkum přijaté dne 1. března 2006 (CdR 34/2006 rev. 1) (zpravodaj: **pan Luciano Caveri**, předseda autonomní oblasti Valle d'Aosta (IT/ALDE));

přijal toto stanovisko na 64. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 26. a 27. dubna 2006 (jednání ze dne 27. dubna):

1. Názory Výboru regionů

schopnosti jinému prostředí, jim také pomáhají zdokonalit jejich přístup k využívání intelektuálních zdrojů a k rozvíjení a podpoře jejich samostatnosti a komunikačních schopností;

Výbor regionů

1.1 **konstatuje**, že Evropa v Lisabonské strategii stanovila celoživotní učení za základní prvek lidského a odborného růstu. Vzdělávání a odborná příprava budou mít nejen v rámci přípravy na kariéru, ale po dobu celého pracovního života rozhodující význam, co se týče technologické inovace a konkurenceschopnosti, pro vytváření pracovních míst a přípravu pracovníků na tato místa;

1.2 **zdůrazňuje**, že učení je mnohem efektivnější, pokud je plánováno a realizováno jako proces aktivního hledání, a ne jen jako pasivní přijímání skutečnosti. Vzdělávací programy pro dospělé jsou efektivnější, pokud změny z nich vyplývající umožní rozvoj schopností a dovedností, které současná společnost požaduje. Účastníci programu mohou pak vědomě rozvíjet svůj vlastní přístup a budoucí kariéru jako jednotlivci i občané. Účast na vzdělávacích programech nabývá své hodnoty, pokud jednotlivci aktivně plánují svou budoucí kariéru a život tak, aby to bylo přínosem pro jejich osobní růst i pro rozvoj společnosti;

1.3 **zdůrazňuje**, že vzdělávací, odborné a pracovní zkušenosti získané v cizí zemi jsou obzvláště účinnými nástroji, které jednotlivcům pomáhají prozkoumat jejich vlastní poznávací postupy a strategie, a tím, že používají a přizpůsobují své

1.4 **prohlašuje**, že odborné nebo pracovní zkušenosti získané v jiné zemi mají v případě vhodné přípravy, vedení a podpory význam, který je mnohem důležitější a má také mnohem větší dosah než jen úspěšné zakončení vlastní odborné přípravy. Pokud kulturou chápeme nejen množství vědomostí, ale také celý soubor způsobů chování, hodnot a kombinovaných praktických znalostí určité skupiny lidí, co by mohlo být lepší pro vytvoření skutečné kultury Evropské unie než zkušenost získaná v zahraničí?

1.5 **konstatuje**, že za předpokladu, že práce a odborná příprava poskytují ideální prostředí pro srovnání a odlišení kulturních rozdílů a charakteristik, je smysl pro změnu a empatii předpokladem mezikulturního přístupu k různým situacím. Význam, který se práci a odborné přípravě připisuje, různorodost a flexibilita organizačních postupů a interpersonální vztahy pomáhají překonat předsudky a generalizování;

1.6 **domnívá se**, že zlepšováním kvality zkušeností v oblasti mobility se vytvářejí podmínky pro plné uznání role jednotlivců ve zvyšování úrovně znalostí a kvalifikace v zemi původu a v přinášení nových vědomostí, kulturních podnětů, zvyků a jazyků do hostitelské země;

1.7 **vítá** návrh Komise, protože ve smyslu zde uvedené logiky slouží zvyšování celkové úrovně kvality evropského vzdělávání tím, že navrhuje model, který na základě individuálního přístupu zajišťuje, aby příslušný jedinec a společnost měli ze vzdělávací příležitosti ten nejlepší přínos a aby dopad byl co nejlepší;

1.8 **zdůrazňuje**, že hodnota, kterou jednotlivci připisují zkušenosti získané při výměnách by měla odpovídat hodnotě, kterou země původu a hostitelská země připisují jednotlivým zkušenostem a celkovému rozsahu programů mobility. Směrnice obsažené v Evropské chartě kvality mobility jsou tedy předpokladem toho, aby zkušenost účastníků byla pozitivní nejen v hostitelské zemi, ale také po jejich návratu domů. Na tento model by bylo možné se více zaměřit, pokud by programy mobility byly koordinovány a řízeny na místní a regionální úrovni;

1.9 **domnívá se**, že místní a regionální celky mohou zajistit základní šíření přesných informací, motivovat lidi, aby využili možnosti cestovat za vzděláním do zahraničí a učinili z toho nedílnou součást svého odborného rozvoje a aby získané dovednosti přizpůsobili pracovním podmínkám ve své zemi původu. Místní samosprávy mohou tedy hrát významnou úlohu při rozhodování o kvalitě a účinnosti programů mobility;

1.10 **konstatuje**, že regionální a místní orgány mohou nejlépe provádět opatření týkající se základního povědomí pro širokou veřejnost a zejména mladé lidi, zabývající se příležitostmi, které mobilita představuje v rámci kulturního a odborného rozvoje. Mobilita ve skutečnosti zajišťuje, že kulturní i ekonomické překážky, bránící v plném profesionálním rozvoji, budou překonány;

1.11 dále se **domnívá**, že jednotliví účastníci musejí mít k dispozici nejen přiměřenou jazykovou, vzdělávací a praktickou přípravu, ale také poradenskou pomoc zaměřenou na vypracování svého projektu kulturního a profesionálního rozvoje. Programy evropské pracovní mobility by měly být dnes víc než dříve zaměřeny na jednotlivce a představovat zdroj, který by se dal využít na trhu práce. Z tohoto důvodu je třeba při skončení vzdělávacího pobytu poskytnout pomoc, aby získané dovednosti mohly být uplatněny na pracovišti, např. použitím současných nástrojů vytvořených za účelem uznání a podpory získaných dovedností (např. Europass - nástroj mobility);

1.12 **zastává názor**, že kromě úlohy koordinace a kontaktu s organizacemi v hostitelských zemích zaměřené na dohled nad kvalitou logistického zabezpečení a nad patronátem je velmi důležité, aby existoval pečlivý a komplexní monitoring a hodnocení dopadu celkové zkušenosti z mobility na širokou veřejnost, na vzdělávací a výrobní systém. Z tohoto důvodu je nutné vytvořit synergie, které by zahrnovaly podniky, centra odborné přípravy, školy a university, a ty by v příslušných oblastech podporovaly formální a neformální znalosti, jež účastníci získali;

1.13 **zdůrazňuje**, že nelze podceňovat skutečnost, že provádění Evropské charty kvality mobility vytváří výměnu znalostí a kontakty mezi místními orgány a speciálními službami v různých členských státech tak, aby bylo možno načrtnout společný *modus operandi*. Tyto postupy budou jistě podporou pro konstruktivní projekty v mnoha oblastech, od územního ekonomického rozvoje po výměny v oblasti vzdělávání a výměny pracovníků, a tím vytvoří nové vztahy založené na důvěře a spolupráci, které budou základem pro vzájemné uznání.

2. Doporučení Výboru regionů

Doporučení 1

Bod 1 přílohy

Text navrhovaný Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Evropská charta kvality mobility</p> <p>1. Poradenství a informace</p> <p>Potenciální kandidáti mobility by měli mít přístup ke spolehlivým zdrojům poradenství a informací o příležitostech pro mobilitu a o podmínkách, za kterých se jí mohou účastnit.</p>	<p>Evropská charta kvality mobility</p> <p>1. Poradenství a informace</p> <p>Potenciální kandidáti mobility by měli mít přístup ke spolehlivým zdrojům poradenství a informací o příležitostech pro mobilitu a o podmínkách, za kterých se jí mohou účastnit.</p> <p><u>Místní a regionální úroveň hraje v poskytování přístupu k informacím klíčovou roli a tam, kde je to vhodné, by měly být do programů mobility účastníků zahrnuty kontakty s místními a regionálními orgány.</u></p>

Odůvodnění

Místní a regionální úroveň je místem, na které se potenciální účastníci výměnných programů přednostně obracejí, aby získali informace a poradenství. Je to úroveň, která je občanům nejbližší a která nejlépe zná potřeby široké veřejnosti, a proto dokáže nejlépe poukázat na stávající příležitosti, naplánovat poradenské a podpůrné aktivity a služby zaměřené na účastníky s cílem zajistit maximální účast a účinnější programy.

Doporučení 2

Bod 3 přílohy

Text navrhovaný Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Evropská charta kvality mobility</p> <p>3. Osobní přístup</p> <p>Mobilita uskutečněná pro účely všeobecného nebo odborného vzdělávání by měla co nejvíce odpovídat osobnímu směřování ve vzdělávání, dovednostem a motivaci účastníků a měla by být navržena tak, aby je rozvíjela nebo doplňovala.</p>	<p>Evropská charta kvality mobility</p> <p>3. Osobní přístup</p> <p>Mobilita uskutečněná pro účely všeobecného nebo odborného vzdělávání by měla co nejvíce odpovídat osobnímu směřování ve vzdělávání, dovednostem a motivaci účastníků a měla by být navržena tak, aby je rozvíjela nebo doplňovala <u>jak v oblasti formálního tak v oblasti neformálního vzdělávání, a být založena na pedagogickém přístupu nevylučování se zvláštním zaměřením na dopady neformálního vzdělávání na nejmladší.</u></p>

Odůvodnění

Formální i neformální vzdělávání by se mělo považovat za stejně důležité.

Doporučení 3

Bod 5 přílohy

Text navrhovaný Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Evropská charta kvality mobility</p> <p>5. Jazykové aspekty</p> <p>Jazykové dovednosti jsou předpokladem účinného vzdělávání. Účastníci a jejich vysílající a přijímající instituce by měli jazykové přípravě věnovat zvláštní pozornost. Opatření pro mobilitu by měla zahrnovat:</p> <ul style="list-style-type: none"> — před odjezdem posouzení jazykových dovedností a možnost účastnit se kurzů vyučovaných v jazyce hostitelské země a v jazyce výuky, je-li odlišný; — v hostitelské zemi jazykovou podporu a poradenství. 	<p>Evropská charta kvality mobility</p> <p>5. Jazykové aspekty</p> <p>Jazykové dovednosti jsou předpokladem účinného vzdělávání. Účastníci a jejich vysílající a přijímající instituce by měli jazykové přípravě věnovat zvláštní pozornost, <u>zejména tam, kde se mluví menšinovými jazyky za účelem usnadnění větší integrace.</u> Opatření pro mobilitu by měla zahrnovat:</p> <ul style="list-style-type: none"> — před odjezdem posouzení jazykových dovedností a možnost účastnit se kurzů vyučovaných v jazyce hostitelské země a v jazyce výuky, je-li odlišný; — v hostitelské zemi jazykovou podporu a poradenství.

Odůvodnění

V oblastech, kde se mluví menšinovými jazyky, by národní agentury a agentury Společenství měly úzce spolupracovat s místními a regionálními orgány a univerzitami, aby studenty podnítili k účasti na příslušných jazykových kurzech před nástupem na zvolený výměnný program.

Doporučení 4

Bod 8 přílohy

Text navrhovaný Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Evropská charta kvality mobility</p> <p>8. Uznávání zkušeností</p> <p>Pokud je období studia nebo pobytu v zahraničí nedílnou součástí formálního programu studia nebo odborné přípravy, měla by být tato skutečnost uvedena ve studijním plánu a účastníkům by měla být poskytnuta pomoc, aby se jim zajistilo odpovídající uznávání zkušeností a osvědčení. Způsob, jakým bude uznávání prováděno, by měl být stanoven ve studijním plánu. Pro ostatní druhy mobility, a zejména pro mobilitu uskutečňovanou v rámci neformálního všeobecného a odborného vzdělávání, by mělo být účastníkovi vydáno osvědčení, aby mohl doložit svoji aktivní účast a studijní výsledky uspokojivým a důvěryhodným způsobem.</p>	<p>Evropská charta kvality mobility</p> <p>8. Uznávání zkušeností</p> <p>Pokud je období studia nebo pobytu v zahraničí nedílnou součástí formálního programu studia nebo odborné přípravy, měla by být tato skutečnost uvedena ve studijním plánu a účastníkům by měla být poskytnuta pomoc, aby se jim zajistilo odpovídající uznávání zkušeností a osvědčení. Způsob, jakým bude uznávání prováděno, by měl být stanoven ve studijním plánu. Pro ostatní druhy mobility, a zejména pro mobilitu uskutečňovanou v rámci neformálního všeobecného a odborného vzdělávání, by mělo být účastníkovi vydáno osvědčení, aby mohl doložit svoji aktivní účast a studijní výsledky uspokojivým a důvěryhodným způsobem.</p> <p><u>VR zdůrazňuje význam uznávání zkušeností a vyzývá členské státy, aby uplatňovali stávající nástroje uznávání, nebo aby je, pokud ještě neexistují, vytvořily. Stávající nástroje uznávání by měly být plně využity, zejména dokument „Europass – nástroj mobility“ aby byl zajištěn pozitivní výsledek zkušeností účastníků.</u></p>

Odůvodnění

Je třeba zdůraznit význam uznávání dovedností a kvalifikací získaných během výměnného programu, aby se zvýšila transparentnost kvalifikací, a tím také mobilita pracovníků a studentů. VR vyzývá členské státy, aby uplatňovaly stávající nástroje uznávání.

Doporučení 5

Bod 9 přílohy

Text navrhovaný Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>9. Opětovné začlenění a hodnocení</p> <p>Při návratu do své země by měla být účastníkům poskytnuta pomoc ohledně toho, jak mohou nejlépe využít zkušeností a dovedností získaných v zahraničí. Osobám vracejícím se po dlouhodobé mobilitě by měla být nabídnuta vhodná pomoc při opětovném začlenění do sociálního, vzdělávacího nebo profesního prostředí domovské země. Získané zkušenosti by měli účastníci spolu s odpovědnými organizacemi řádně vyhodnotit za účelem posouzení, zda byly cíle stanovené ve studijním plánu splněny.</p>	<p>9. Opětovné začlenění a hodnocení</p> <p>Při návratu do své země by měla být účastníkům poskytnuta pomoc ohledně toho, jak mohou nejlépe využít zkušeností a dovedností získaných v zahraničí. Osobám vracejícím se po dlouhodobé mobilitě by měla být nabídnuta vhodná pomoc při opětovném začlenění do sociálního, vzdělávacího nebo profesního prostředí domovské země. Získané zkušenosti by měli účastníci spolu s odpovědnými organizacemi řádně vyhodnotit za účelem posouzení, zda byly cíle stanovené ve studijním plánu splněny.</p> <p><u>Podle potřeby by měly příslušné orgány získat či přijmout úspěšné účastníky, kteří by působili jako „poslové mobility“ a podporovali ostatní, aby následovali jejich příkladu a poskytli ostatním znalosti a informace z první ruky.</u></p>

V Bruselu dne 27. dubna 2006

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o Evropském roce mezikulturního dialogu (2008)

(2006/C 206/08)

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na návrh Komise o *Evropském roce mezikulturního dialogu (2008)* (KOM(2005) 467 v konečném znění);

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 16. listopadu 2005 konzultovat Výbor regionů v této věci podle článku 128 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s ohledem na rozhodnutí předsednictva ze dne 12. dubna 2005 pověřit Komisi pro kulturu a vzdělávání vypracováním stanoviska k tomuto tématu;

s ohledem na článek 151 Smlouvy o ES, který stanovuje, že „Společenství ve své činnosti podle ostatních ustanovení této smlouvy přihlíží ke kulturním hlediskům, zejména s cílem uznávat a podporovat rozmanitost svých kultur“;

s ohledem na článek 22 Listiny základních práv Unie, podle které „Unie respektuje kulturní, náboženskou a jazykovou rozmanitost“;

s ohledem na konvenci UNESCO o ochraně kulturní rozmanitosti a uměleckého vyjadřování z 20. října 2005;

s ohledem na stanovisko Komise pro kulturu, vzdělávání a výzkum přijaté dne 1. března 2006 (CdR 44/2006 rev.1) (zpravodaj: pan András Mátis, starosta města Szirák (HU/UEN-EA));

přijal toto stanovisko na 64. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 26. a 27. dubna 2006 (jednání ze dne 27. dubna).

1. Úvod

výměnou s ostatním světem prostřednictvím obchodu, vzdělávání, volného času a globalizace vůbec, zvyšuje interakci mezi občany v Evropě;

Výbor regionů

1.1 **znovu potvrzuje**, že síla Evropy spočívá v její rozmanitosti a že respektování kulturní, jazykové, etnické a náboženské rozmanitosti je jednou z hlavních zásad evropského integračního procesu, jehož cílem není vyrovnávání rozdílů nebo vytváření jednotných identit, ale podpoření větší spolupráce a lepšího porozumění mezi národy Evropy;

1.2 **zaznamenává** význam, který má v současné době fenomén migrace v Evropské unii. Různé veřejné správy by měly využít všech dostupných prostředků proto, aby se imigranti mohli stát zdrojem kulturní výměny a mohli se zároveň plně integrovat do evropských společností;

1.3 **konstatuje**, že efekt spojený s postupným rozšiřováním Evropské unie, větší mobilitou vyplývající z jednotného trhu, starými a novými migračními toky, důležitou vzájemnou

1.4 **vítá** iniciativu Evropské komise v souvislosti s Evropským rokem mezikulturního dialogu a schvaluje jeho hlavní cíl, kterým je, aby si evropští občané a všichni, kdo v Evropské unii žijí, uvědomili společné kulturní hodnoty v Evropě a důležitost podporovat v Evropské unii aktivní evropské občanství, které je otevřené vůči světu, respektuje veškerou kulturní rozmanitost a je založeno na společných hodnotách Evropské unie. Evropský rok věnovaný mezikulturnímu dialogu je jedinečným nástrojem, jak zapojit občany, pokud se slovem mezikulturní míní dialog, který zahrnuje všechny subjekty a složky společnosti;

1.5 **vítá**, že kandidátské země mají být pevně zapojeny do Evropského roku prostřednictvím dalších iniciativ na podporu mezikulturního dialogu. Mimoto doporučuje věnovat pozornost komplementárnosti Evropského roku mezikulturního dialogu a iniciativ na podporu mezikulturního dialogu, které jsou rozvíjeny se státy ESVO, se zeměmi západního Balkánu a s partnerskými zeměmi evropské politiky sousedství;

1.6 **zdůrazňuje** skutečnost, že místní a regionální orgány:

- mají v podporování mezikulturního dialogu a souvisejících aktivit obsáhlé pravomoci a mají velkou zodpovědnost za vytváření a podporu naší velké kulturní rozmanitosti, jako i za společenskou integraci různých skupin existujících ve společnosti,
- hrají hlavní úlohu v rozšiřování a používání osvědčených postupů a ve výměně zkušeností v této oblasti, protože především zajišťují koordinaci vícerozměrných místních a regionálních sítí v kulturní oblasti tím, že spojují všechny zainteresované subjekty.

2. Význam mezikulturního dialogu

Výbor regionů

2.1 **znovu potvrzuje**, že hlavní zásadou evropského integračního procesu je respektování a podporování kulturní rozmanitosti. Kulturní rozmanitost je zdrojem bohatství, které musí být chráněno, a jedním z hlavních rysů evropské identity; z tohoto důvodu musí být hodnoty, které představuje, chráněny. Mezikulturní dialog je v tomto ohledu základním nástrojem, který podporuje lepší chápání kulturní rozmanitosti;

2.2 **zdůrazňuje**, že mezikulturní dialog může přispět k lepšímu pochopení zejména kulturních tradic, náboženských zvyků a historie. Tento přístup nás může lépe ochránit před dvojnásobným nebezpečím, před kulturní lhostejností a ponižováním na jedné straně a na druhé straně před vzestupem rasistického a xenofobního chování, které podporuje antisociální postoje. VR znovu potvrzuje, že je nutné posílit mezikulturní spolupráci a zaručit tak, aby se kulturní rozdíly staly nástrojem posílení vztahů mezi občany v mnohojazyčné a multikulturní Evropě;

2.3 **zdůrazňuje**, že mezikulturní dialog pomáhá při potlačování extremistických sklonů v určitých sociálních skupinách;

2.4 **zdůrazňuje**, že si přeje podporovat zejména účinnější integraci přistěhovalců;

2.5 **zdůrazňuje** skutečnost, že mezikulturní dialog může podpořit předávání základních hodnot soukromého, sociálního a veřejného života, jako jsou solidarita, tolerance, demokracie a chápání kulturní rozmanitosti. Mezikulturní dialog může podpořit možnost komunikace mezi různými kulturními skupinami a účast na demokratických rozhodovacích postupech. Vzhledem k tomu, že rasismus, xenofobie a napětí se stupňuje,

má tento dialog zásadní význam. Právo na rozdílnost nesmí vést k rozdílným v oblasti práva;

2.6 **poznává**, že mezikulturní dialog může pomoci zmírnit sociální exkluzi, izolaci a marginalizaci znevýhodněných sociálních skupin, zejména přistěhovalců. Kultura a účast na kulturních aktivitách mohou těmto skupinám nabídnout nové možnosti k posílení jejich identity a vlastní hodnoty a k dosažení nového statusu ve společnosti;

2.7 **žádá**, aby byl na místní úrovni zaveden stálý nástroj pro podporu mezikulturního dialogu a příslušných aktivit, aby se tak podpořily různé probíhající aktivity a posílila kulturní výměna mezi občany prostřednictvím opatření zaměřených na kulturu, sport, mládež atd.;

2.8 **doporučuje**, aby se ve všech politických oblastech kladl větší důraz na horizontální integraci kultury, obzvláště ve vzdělávání, v sociální politice a politice zaměstnanosti a sportu.

3. Úloha regionálních a místních orgánů při podpoře mezikulturního dialogu

Výbor regionů

3.1 **vyzývá** k podpoře nejméně rozšířených a regionálních jazyků v Evropě včetně jazyků některých menších členských států;

3.2 **zdůrazňuje**, že místní a regionální orgány jsou vzhledem ke své blízkosti občanům strategicky vhodné pro reagování na specifické potřeby a požadavky různých kulturních skupin v rámci EU a pro efektivní mobilizaci místních a regionálních komunit v podpoře lepšího mezikulturního dialogu;

3.3 **vyzývá** místní a regionální orgány, aby se při provádění Evropského roku mezikulturního dialogu skutečně angažovaly, především v informačních kampaních na místní a regionální úrovni. Vzhledem k privilegovaným vztahům mezi nimi a místními komunitami a také proto, že je zastupují, jsou místní orgány ty nejpovolnější k tomu, aby zaručily, že občané a obzvláště znevýhodněné skupiny, budou mít co největší užitek z akcí a co nejlépe využijí možností, které se jim nabízí;

3.4 **zdůrazňuje**, že je možná ještě složitější a proto možná ještě důležitější, aby se na místní a regionální úrovni, nezávisle na tom, co bylo realizováno na úrovni mezinárodní diplomacie, vypracovaly určité předpisy a programy určené pro boj proti sociální a kulturní exkluzi;

3.5 **zdůrazňuje**, že je pro účinnou podporu mezikulturního dialogu nutné, aby byla zavedena na místní a regionální úrovni spolupráce sdružující příslušné místní aktéry, zejména sociální partnery, zařízení v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, nevládní organizace, organizace mládeže a organizace sportovní a kulturní;

3.6 **zdůrazňuje** stoupající význam mezikulturního dialogu na mezinárodní úrovni;

3.7 **zdůrazňuje** v této souvislosti význam konvence UNESCO o ochraně kulturní rozmanitosti a uměleckého vyjadřování z 20. října 2005, která poprvé dosáhla konsensu o celé řadě hlavních směrů a koncepcí ke kulturní rozmanitosti, mimo jiné v souvislosti se závěry obchodní politiky a vytvořila základnu pro nový hlavní pilíř správy v oblasti kultury;

3.8 **oceňuje** rovněž činnost nadace Anny Lidth k eurostředomořskému dialogu mezi kulturami a doufá, že místní a regionální samosprávy budou do práce této nadace zapojeny;

3.9 **zdůrazňuje** význam přínosů, kterými přispívají stávající programy spolupráce nebo partnerství mezi regiony a/nebo obcemi k obohacení kulturní spolupráce mezi městy;

3.10 **poukazuje na to**, že místní a regionální orgány mohou přispět k podpoře mezikulturního dialogu vyvinutého ve spolupráci s dalšími politickými oblastmi, jako např. vzdělávání, odborná příprava a strategie ve prospěch podniků a zaměstnanosti;

3.11 **zdůrazňuje**, že kromě všech těchto opatření pro kulturní výměnu se Evropská unie zakládá na kulturních prvcích, které sdílejí všichni Evropané a které pocházejí z jejich vlastních tradic a vytvářejí celek, který by se mohl jmenovat „evropská kultura“.

4. Specifické návrhy

Výbor regionů

4.1 **vyzývá**, aby byly akce plánované v rámci Evropského roku mezikulturního dialogu vytvořeny takovým způsobem, aby mohla být poučena z opatření a zkušeností z tohoto roku použita na rozsáhlou analýzu s cílem vyvinout pro místní a regionální orgány nástroj pro komunikaci a výměnu;

4.2 **doporučuje**, aby byly zintenzivněny interakce a podpořen otevřený dialog mezi všemi občany Unie v rámci

Evropského roku a došlo tak ke zvýšení povědomí o evropské integraci a hodnotách, které šíří. Zdůrazňuje také, že nestačí vyzdvihnout několik úspěšných případů a doporučuje, aby se vypracoval koncept umožňující střednědobě využít úspěšných vzorů, pokud jde o výměnu;

4.3 **vyzývá** Evropskou komisi, aby zohlednila zkušenosti z Evropského roku a to rovněž v rámci víceletých akčních programů, například programu Kultura 2007, jež souvisí zejména s mezikulturním dialogem;

4.4 proto **žádá** členské státy, aby do legislativní práce různých národních a regionálních parlamentů začlenily otázku kulturního dialogu a jeho programu, a to obzvláště pokud se týče nařízení týkajících se veřejného vzdělání, kultury a občanské iniciativy;

4.5 **žádá** Evropskou komisi, aby vytvořila podklad pro trvalé řízení akcí na úrovni Společenství (akce A a B) a poskytla detailní informace o použitelných nástrojích;

4.6 **zdůrazňuje**, že pokud se týče rozdělování prostředků, které je uvedeno v příloze předlohy návrhu, velká část rozpočtu navrženého v rámci Evropského roku je určena na uskutečnění symbolických akcí s velkým dopadem na úrovni Společenství (8 plánovaných akcí – akce B). VR vyzývá soustředit se, obzvláště na místní a regionální úrovni, na skromnější akce s trvalým ohlasem a multiplikačním efektem v komunitách a které by mohly být významným přínosem kulturních akcí EU. Vzhledem k nedostatečnému financování se mnoho inovativních skromnějších akcí nemůže realizovat. Výbor regionů doporučuje, aby Evropský rok zdůraznil skromnější místní iniciativy, a žádá, aby jim byla poskytnuta náležitá podpora;

4.7 **žádá**, aby byly podporovány aktivity evropské migrační sítě, diskusní platforma na evropské úrovni na téma imigrace a marginalizace imigračních skupin, určená k boji proti kulturním nedorozuměním a následnému informování politických činitelů a občanů;

4.8 **žádá**, aby byla uznána pozitivní činnost sociálních sítí místních komunit jako velmi důležitých zprostředkovatelů, motorů a katalyzátorů dialogů mezi různými kulturami;

4.9 **zdůrazňuje**, že zapojení místních a regionálních orgánů do uskutečnění Evropského roku se zdá být neúčinnějším prostředkem, aby bylo zaručeno, že tento Evropský rok bude mít vliv na evropské občany. Pro úspěšnost Evropského roku je nutné začlenit místní a regionální rozměr;

4.10 **vyzývá** Evropskou komisi, aby zapojila místní a regionální orgány do uskutečnění Evropského roku mezikulturního dialogu, obzvláště v informačních kampaních na místní a regionální úrovni;

4.11 **žádá**, aby se programům, které se snaží o multidisciplinární přístup a spojují různé formy umění do jedné, možná na základě sjednocující myšlenky, dostalo zvláštní podpory;

4.12 **vyzývá** Evropskou komisi, aby navrhla krátké sdělení nebo ústřední myšlenku pro Evropský rok 2008, které by

všem evropským občanům tlumočily význam sloganu „Jednota v rozmanitosti“. **Žádá** také, aby zvláštní podporu dostaly projekty, které se zaměřují na určování společných evropských kulturních tradic, anebo strategie zaměřené na budoucnost;

4.13 **vyzývá**, aby opatření pro mezikulturní integraci, která budou realizována různými institucemi Společenství v rámci roku mezikulturního dialogu, byla vyhodnocena a mohlo být ověřeno, jestli pomocí kultury pomohly při sociální integraci imigrantů a jestli se tito stali pro Evropu spíše obohacením než problémem.

5. Doporučení Výboru regionů

Doporučení 1

Článek 5

Text navrhovaný Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p style="text-align: center;">Článek 5</p> <p style="text-align: center;">Spolupráce členských států</p> <p>Každý členský stát určí vnitrostátní koordinační orgán nebo rovnocenný správní orgán, který bude pověřen organizací účasti daného státu na Evropském roce mezikulturního dialogu. Každý členský stát zajistí, aby tento orgán do procesu odpovídajícím způsobem zapojil jednotlivé strany na vnitrostátní úrovni zainteresované na mezikulturním dialogu. Tento orgán zajišťuje koordinaci činností spojených s Evropským rokem mezikulturního dialogu na vnitrostátní úrovni.</p>	<p style="text-align: center;">Článek 5</p> <p style="text-align: center;">Spolupráce členských států</p> <p>Každý členský stát určí vnitrostátní koordinační orgán nebo rovnocenný správní orgán, který bude pověřen organizací účasti daného státu na Evropském roce mezikulturního dialogu. Každý členský stát zajistí, aby tento orgán do procesu odpovídajícím způsobem zapojil jednotlivé strany na vnitrostátní úrovni, <u>včetně místních a regionálních orgánů</u>, zainteresované na mezikulturním dialogu. Tento orgán zajišťuje koordinaci činností spojených s Evropským rokem mezikulturního dialogu na vnitrostátní úrovni.</p>

V Bruselu dne 27. dubna 2006

předseda
Výboru regionů
Michel Delebarre